

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 43

Ljubljana, sobota 24. julija 1993

Cena 150 SIT

Leto III

1726.

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o načinu oblikovanja cen premij za obvezno zavarovanje avtomobilske odgovornosti osebnih vozil

1. člen

Cene premij za obvezno zavarovanje avtomobilske odgovornosti osebnih vozil, ki so se oblikovale v skladu s predpisi in uporabljale na tržišču na dan 26. julija 1993, se določijo kot najvišje cene.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-04/93-1/2-8

Ljubljana, dne 22. julija 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

1727.

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o določitvi najvišjih cen učbenikov

1. člen

Cene učbenikov, drugih učnih sredstev (atlasi, priročniki, delovni listi ali zvezki, zbirke nalog, računalniška programska oprema in druga audiovizualna sredstva), ki dopolnjujejo učbenike ali so njihov sestavni del in skript, ki so se v skladu s predpisi oblikovale in uporabljale na tržišču na dan 26. julija 1993, se določijo kot najvišje cene.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 620-07/93-3/1-8

Ljubljana, dne 22. julija 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

1728.

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o načinu in postopku oblikovanja cen dnevne oskrbe v javnih socialnovarstvenih zavodih

1. člen

S to uredbo se določa način in postopek oblikovanja cen vseh vrst dnevne oskrbe v naslednjih dejavnostih:

1302	13023	130231	Socialno varstvo normalnih oseb
		130232	Socialno varstvo telesno in duševno defektnih oseb

(v nadaljnjem besedilu: cena dnevne oskrbe).

2. člen

Cena dnevne oskrbe po tej uredbi predstavlja ceno bivanja, organizirane prehrane in varstva v domovih za starejše in posebnih socialnovarstvenih zavodih ter domskih enotah varstvenodelovnih centrov.

3. člen

Cene dnevne oskrbe, ki jih je javni socialnovarstveni zavod uporabljal na dan uveljavitve te uredbe, se določijo kot najvišje.

4. člen

Ne glede na določila prejšnjega člena, se cene dnevne oskrbe, ki se od 1. januarja 1993 pa do dneva uveljavitve te uredbe niso povečale za več kot 11%, od dneva uveljavitve te uredbe dalje lahko povečujejo največ za koeficient rasti cen na drobno v Republiki Sloveniji v predhodnem mesecu, objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije.

5. člen

Cene iz te uredbe se lahko spreminjajo mesečno. Če v več zaporednih mesecih od uveljavitve te uredbe svet javnega socialnovarstvenega zavoda ni uveljavil dovoljenega povišanja cen, se pri naslednjem povišanju lahko upošteva kumulativna dovoljena rast.

6. člen

Sveti javnih socialnovarstvenih zavodov, ki oblikujejo cene v skladu s to uredbo, obvestijo Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj in Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve naslednji dan po sprejemu sklepa o določitvi cen dnevne oskrbe v skladu z določbami te uredbe.

7. člen

Cene dnevne oskrbe v javnem socialnovarstvenem zavodu, ki so se od 1. januarja 1993 pa do dneva uveljavitve te uredbe povečale za več kot 11%, se lahko povečajo samo s soglasjem Vlade Republike Slovenije.

Vlogo za izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka poda svet javnega socialnovarstvenega zavoda na podlagi predhodne analize stroškov dnevne oskrbe v zavodu in jo vložijo pri Ministrstvu za ekonomske odnose in razvoj.

8. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 554-05/93-3/1-8

Ljubljana, dne 22. julija 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

1729.

Na podlagi šestega odstavka 7.a člena Uredbe o merilih, ki se bodo uporabljala pri znižanju carinske stopnje oziroma določitvi carinske stopnje »prosto« pri uvozu blaga v letu 1993 (Ur. l. RS, št. 15/93 in 40/93) izdaja minister za ekonomske odnose in razvoj

NAVODILO

o postopku za uveljavljanje pravice uvoza vozil, njihovih delov in pribora po znižani carinski stopnji

S tem navodilom se predpisuje postopek za uveljavljanje pravice uvoza vozil, njihovih delov in pribora po znižani carinski stopnji za 28% na podlagi 7.a člena Uredbe o merilih, ki se bodo uporabljala pri znižanju carinske stopnje oziroma določitvi carinske stopnje »prosto« pri uvozu blaga v letu 1993 (Ur. l. RS, št. 15/93 in 40/93) (v nadaljnjem besedilu: uredba).

1.1. Pravico do uvoza vozil, njihovih delov in pribora (v nadaljnjem besedilu: vozil) določene blagovne znamke po znižani stopnji ima pogodbeni predstavnik proizvajalca te blagovne znamke, ki je ne glede na to ali je sam ali preko drugih izvoznikov realiziral izvoz blaga slovenskega izvora za to blagovno znamko.

1.2. Potrdilo o poslovni povezavi s proizvajalcem posamezne blagovne znamke mora priskrbeti uvoznik – pogodbeni predstavnik tujega blagovnega znamke vozil od matičnega podjetja – proizvajalca blagovne znamke.

Potrdilo mora vsebovati naslednje podatke

1. Izdajatelj potrdila (tuja avtomobilska firma, npr. Citroen, GM, Mazda, Renault, Subaru, Volkswagen itd.)
2. Uvoznik – domači pogodbeni predstavnik
3. Tuji uvozniki – partnerji proizvajalca blagovne znamke

1.3. Potrdilo z navednimi podatki se predloži v evidentiranje Republiški carinski upravi, ki potrdilo dodeli zaporedno številko – šifro, po kateri se vodi evidenca o izvozu za določeno blagovno znamko in uvoz vozil te blagovne znamke za določenega uvoznika. Po evidentiranju in dodelitvi šifre se potrdilo vrne vlagatelju.

2.0. Postopek pri izvozu

V izvozno carinsko deklaracijo – ICD (redni izvoz z uporabo ali brez uporabe 5. člena uredbe ali 50. člena Carinskega zakona, kooperacije, vrnitev začasno uvoženega blaga v oplemenitenje ali vgraditev), po kateri se izvažajo blago, se v rubriko »opomba« vpiše izvoz, vezan na uvoz znamke za uvoznika

Poleg listine, ki se običajno prilagajajo ICD, izvoznik priloži fotokopije potrdila, ki je evidentirano pri Republi-

ški carinski upravi po postopku, navedenem v točki 1.3. tega navodila.

2.1. V ICD (VS 200) se v rubriko 20 in v ICD (VS 240) se v rubriko 21 vpiše štirimestna šifra, sestavljena iz številke »8« na prvem mestu in trimestne zaporedne evidenčne številke potrdila pri RCU.

3.0. Postopek pri uvozu

V uvozno carinsko deklaracijo – UCD (VS 100) se v rubriko 24 vpiše štirimestna šifra, sestavljena na način, opisan v točki 2.1. V rubriko 35 UCD (VS 100) pa se vpiše šifra 2 za osnovo znižanja carinske stopnje.

K uvozni carinski deklaraciji priloži uvoznik poleg listin, ki se sicer prilagajajo:

– fotokopijo pri carinski upravi evidentiranega potrdila o poslovni povezavi s tujim proizvajalcem blagovne znamke vozila;

– izjavo, v kateri navede, da je na podlagi uredbe upravičen do uvoza po znižani stopnji z navedbo številke ICD in carinskih izpostav, preko katerih je blago izvozno ocarinjeno in vrednosti izvoženega blaga.

4.0. Republiška carinska uprava mesečno ugotavlja realiziran izvoz za blagovno znamko za določenega uvoznika in vrednost uvoženih vozil po znižani carinski stopnji. Evidenca se vodi v denarni valuti ECU. Spiski se dostavljajo carinarnicam, kjer je sedež uvoznika. Pristojna carinarnica kontrolira pokritost uvoza s predhodnim izvozom. V primeru nezadostnega izvoza o tem obvesti carinarnico, ki je carinila vozila, za katere ni bil predhodno izvršen izvoz, zaradi naknadnega obračuna carine.

5.0. To navodilo začne veljati 1. avgusta 1993.

Št. 922-JDBB-93

Ljubljana, dne 21. julija 1993.

dr. Davorin Kračun l. r.
Minister za ekonomske
odnose in razvoj

1730.

Na podlagi zadnjega odstavka 13. člena Uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za leto 1993 (Ur. l. RS, št. 27/93) izdaja minister za kmetijstvo in gozdarstvo

ODREDBO

o določitvi višine nadomestila za pokrivanje razlike v ceni ribeza

I

Za odkupljen pridelek ribeza letine 1993 znaša višina nadomestila za pokrivanje razlike v ceni 20 SIT/kg.

II

Ta odredba začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-044/93-10

Ljubljana, dne 12. julija 1993.

dr. Jože Osterc l. r.
Minister
za kmetijstvo in gozdarstvo

1731.

1. člen

Na podlagi drugega odstavka 3. člena in 7. člena Zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvo, proizvodnjo in ponudbo hrane (Ur. l. RS, št. 5/91) v zvezi z Zakonom o izvajanju proračuna in o proračunu Republike Slovenije za leto 1993 (Ur. l. RS, št. 22/93) izdaja minister za kmetijstvo in gozdarstvo

NAVODILO
o spremembah in dopolnitvah Navodila za uveljavljanje finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane v letu 1993

V 3. členu Navodila za uveljavljanje finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva in proizvodnje hrane v letu 1993 (Ur. l. RS, št. 29/93 in 31/93):

1. se v 1. alineji prvega odstavka številka »10« nadomesti s številko »12«;

2. se na koncu drugega odstavka doda nova alineja, ki se glasi:

»- podpora za pridelavo ribeza se uveljavlja tako, da vlagatelj priloži vlogi kopijo računa oziroma dobavnice o prodanem ali oddanem ribezu in potrdilo krajevno pristojnega svetovalca, da je vlagatelj pridelal ribez. Podpora se uveljavlja na obrazcu št. 3 iz zadnjega odstavka tega člena.«;

3. se obrazec 1 nadomesti z naslednjim obrazcem:

»Obrazec 1: 1433 POKRIVANJE RAZLIKE V CENI MLEKA - NADOMESTILO

Naziv vlagatelja: _____
Naslov: _____
Šifra vlagatelja: _____
Številka žiro računa: _____
Datum vložitve zahtevka: _____
Obdobje, na katerega se nanaša zahtevk: _____ telefon: _____
Obračunski referent: _____

(količina v l)

Območje	Kakovostni razred mleka				
	E	I	II	III	IV
1. nižinsko					
2. hribovsko, kraško					
3. gorsko-višinsko					
4. ostala območja z omejenimi pr. možnostmi					
5. predelano na planinah					

Količine mleka skupaj (1 do 5)

Obračunana vrednost v SIT: 1433 _____
1486 _____

Količina mleka v l: kravje _____
kozje _____
ovčje _____

za vlagatelja:«

4. se za obrazcem št. 2 doda nov obrazec št. 3, ki se glasi:

»Obrazec 3: 1433 POKRIVANJE RAZLIKE V CENI RIBEZA - NADOMESTILO

Naziv vlagatelja: _____
Naslov: _____
Šifra vlagatelja: _____
Številka žiro računa: _____
Datum vložitve zahtevka: _____
Obdobje, na katerega se nanaša zahtevk: _____ telefon: _____
Obračunski referent: _____

Količina prodanega ribeza
v kgVrednost obračunanega regresa
v SIT

SKUPAJ:

za vlagatelja:«

2. člen

V 4. členu se v točki a) za 4. alineo doda nova alineja, ki se glasi:

»- pisno izjavo upravičenca, da bo prenehal proizvajati mleko najpozneje 12 mesecev od dneva prejema sredstev, če uveljavlja podporo za preusmeritev iz mlečne priraje v prirejo mesa.«

3. člen

V 5. členu:

1. se v tretjem odstavku v 2. alineji točke b) beseda »uporabi« nadomesti z besedo »prodaji«.

2. se v tretjem odstavku točke b) 4. alineja spremeni tako, da se glasi:

»- potrdilo območnega selekcijskega zavoda, da se na območju, za katero se uveljavlja podpora, izvaja umetno osemenjevanje s semenom licenciranih plemenjakov oziroma prirodno pripušča licencirane plemenjake.«

3. se obrazec št. 1 nadomesti z naslednjima obrazcema:

»Obrazec 1: 1486 IZRAVNAVA STROŠKOV PRIDELAVE MESA - PODPORA

GORSKO VIŠINSKO OBMOČJE - PRIREJA MESA

Naziv vlagatelja: _____
 Naslov: _____
 Šifra vlagatelja: _____
 Številka žiro računa: _____
 Datum vložitve zahtevka: _____
 Obdobje, na katerega se nanaša zahtevka: _____
 Obračunski referent: _____ telefon: _____

Šifra	Št. glav	Začetna teža	Končna teža	Prirast v kg	Obračunana vrednost podpore v SIT
Skupaj: _____					

Legenda:

1821 MPG - lastna živina

1822 MPG - storitveno pitanje

1823 plem. telice - 18231 - plemenske telice

- 18232 - presušene krave

1825 krave

1826 plemenski biki, voli

1831 konji

1832 plemenske žrebice, žrebci in kobile

1841 drobnica

1842 plemenska drobnica

za vlagatelja:

Obrazec 2: 1486 IZRAVNAVA STROŠKOV PRIDELAVE MESA - PODPORA

PLANINSKA PAŠA

Naziv vlagatelja: _____
 Naslov: _____
 Šifra vlagatelja: _____
 Številka žiro računa: _____
 Datum vložitve zahtevka: _____
 Obdobje, na katerega se nanaša zahtevka: _____
 Obračunski referent: _____ telefon: _____

Šifra	Št. glav	Začetek paše	Konec paše	Št. pašnih dni	Obračunana vrednost podpore v SIT
Skupaj: _____					

Legenda:

1821 MPG - lastna živina

1822 MPG - storitveno pitanje

1823 plem. telice - 18231 - plemenske telice

- 18232 - presušene krave

1825 krave

1826 plemenski biki, voli

1831 konji

1832 plemenske žrebice, žrebci in kobile

1841 drobnica

1842 plemenska drobnica

za vlagatelja:«

4. člen

V 7. členu se v tretjem odstavku za 3. alineo doda nova alineja, ki se glasi:

»- potrdilo Biotehniške fakultete, Oddelek za zoo-

tehniko. Katedra za prašičerejo, da je hlev vključen v program genske banke, če upravičenec uveljavlja podporo za program genske banke.«

5. člen

V 13. členu:

1. se pred naslovom doda številka »1449«
2. se v 5. alineji v tretjem odstavku črta besedilo:
 - »- izračun proizvodnih zmogljivosti, ki ga predhodno potrdi republiški svetovalec za sladkovodno ribištvo, SKUPAJ: za vlagatelja: 1425 SEM iz katerega mora biti razvidno, da obstajajo vsi pogoji za intenzivno vzrejo rib.«
3. se v tretjem odstavku za 4. alinejo doda nova 5. alineja, ki se glasi:
 - »- izračun proizvodnih zmogljivosti, ki ga predhodno potrdi republiški svetovalec za sladkovodno ribištvo, iz katerega mora biti razvidno, da obstojajo vsi pogoji za intenzivno vzrejo rib.«

6. člen

V 30. členu se v tabeli v 8. koloni beseda »štev.« nadomesti z besedo »ha«, za »10.« kolono se doda nova kolona »11 Količina vina v l«, koloni »11« in »12« postaneta koloni »12« in »13«.

7. člen

V četrtem odstavku 32. člena se za 2. alinejo doda nova 3. alineja, ki se glasi:

»- za izvoženo blago se šteje tudi izvoženo blago v brezcarinske prodajalne.«

8. člen

V tabeli 1 »Seznam proizvodov in višina izvozne podpore«:

1. se za tarifno oznako »0207.3« doda:

»0207.39	— drugo	02 07 39002	4,50«
----------	---------	-------------	-------
2. se tarifna oznaka »1604.20« nadomesti s tarifno oznako »1604.19«.
3. se na koncu tabele doda naslednja tarifna številka:

»35.01	kazein, kazeinati in drugi kazeinski derivati, kazeinska lepila:		
3501.10	- kazein:		
3501.109	- drugo	35 01 10909«	

9. člen

To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-058/93

Ljubljana, dne 12. julija 1993.

dr. Jože Osterc l. r.
Minister
za kmetijstvo in gozdarstvo

1732.

Na podlagi 3. alineje 50. člena zakona o sladkovodnem ribištvu (Uradni list SRS, št. 25/76 in 42/86) izdaja ministar za kmetijstvo in gozdarstvo

ODŠKODNINSKI CENIK
o spremembah odškodninskega cenika za povračilo škode na ribah

1. člen

V odškodninskem ceniku za povračilo škode na ribah (Uradni list SRS, št. 17/80) se v drugem odstavku 2. člena količniki spremenijo tako, da se glasijo:

Vrsta	Količnik
sulec (Hucho hucho)	40
jezerska postrv (Salmo trutta m. lacustris)	25
soška postrv (Salmo marmoratus)	25
lipan (Thymallus thymallus)	10
smuč (Stizostedion lucioperca)	10
som (Silurus glanis)	6
ščuka (Esox lucius)	10
potočna postrv (Salmo trutta m. fario)	6
jezerska zlatovčica (Salvelinus alpinus)	3
potočna zlatovčica (Salvelinus fontinalis)	3
postrvi križanke	3
šarenka (Salmo gairdneri)	3
krapi	3
linj (Tinca tinca)	3
ploščič (Abramis brama danubii)	3
androga (Blicca bjoerkna)	3
mrena (Barbus barbus)	3
grba (Barbus plebejus)	3
podust (Chondrostoma nasus)	3
platnica (Rutilus pigus virgo)	3
klen (Leuciscus cephalus cephalus)	3
klenič (Leuciscus leuciscus leuciscus)	2
beli klen (Leuciscus cephalus albus)	3
štrkavec (Leuciscus cephalus cabela)	3
bolen (Aspius aspius aspius)	6
ogrica (Vimba vimba carinata)	3
menek (Lota lota)	3
jez (Leuciscus idus)	6
ostale vrste rib, ki so navedene v Odredbi o najmanjših dolžinah lovnih rib in o varstveni dobi lovnih rib, rakov, žab in školjk (Uradni list RS, št. 14/93)	1
trajno zaščitene ribe, obloustke, raki, školjke, žabe in močvirska sklednica	3

2. člen

5. člen se spremeni tako, da se glasi:

Cena rib za kilogram pod točko c) 4. člena tega odškodninskega cenika se izračuna tako, da se tržna cena za kilogram šarenke pomnoži z naslednjimi količniki (kot tržna cena se šteje prodajna cena proizvajalcev, ki se ukvarjajo z vzrejo rib):

Vrsta	Količnik
sulec, jezerska in soška postrv	4,4
lipan	2,5
ostale avtohtone vrste postrvi	2
alohtone vrste postrvi	1
smuč, ščuka, som, bolen, jez	2
ostale vrste rib, ki so navedene v Odredbi o najmanjših dolžinah lovnih rib in o varstveni dobi lovnih rib, rakov, žab in školjk	1
trajno zaščitene ribe	5
žabe vseh vrst	5
raki vseh vrst	5
školjke vseh vrst	1

3. člen

Ta odškodninski cenik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-09-1/93

Ljubljana, dne 20. julija 1993.

dr. Jože Osterc l. r.
Minister
za kmetijstvo in gozdarstvo

1733.

Na podlagi 11. in 14. člena Zakona o Prešernovi nagradi (Uradni list Republike Slovenije, št. 29/91-I) sprejme upravni odbor Prešernovega sklada

STATUT Prešernovega sklada

I. SPLOŠNI DEL

1. člen

Prešernov sklad upravlja upravni odbor Prešernovega sklada (v nadaljevanju upravni odbor) na podlagi določil Zakona o Prešernovi nagradi in tega statuta.

Prešernov sklad je pri Ministrstvu za kulturo.

2. člen

Ta statut ureja:

- pravice in dolžnosti upravnega odbora;
- način dela upravnega odbora;
- način oblikovanja strokovnih komisij in področja njihovega dela;
- način predlaganja kandidatov;
- način podeljevanja nagrad;
- način zagotavljanja javnosti delovanja Prešernovega sklada in drugo.

II. UPRAVNI ODBOR

3. člen

Upravni odbor sklada opravlja zlasti te naloge:

- oblikuje in sprejema statut sklada in ga predloži v soglasje Državnemu zboru,
- sprejema letni finančni načrt sklada in finančni obračun in ga predloži Ministrstvu za kulturo,
- objavi poziv za predlaganje kandidatov za Prešernovo nagrado in nagrado Prešernovega sklada,
- imenuje in razrešuje strokovne komisije ter objavi njihovo sestavo,
- sprejema poslovnik o delu strokovnih komisij,
- se seznani z vsemi predlogi za nagrade in mnenji svojih strokovnih komisij ter odloči o Prešernovih nagradah in nagradah Prešernovega sklada,
- sodeluje pri oblikovanju programa proslave v počastitev slovenskega kulturnega praznika in pri izboru slavnostnega govornika,
- ob podelitvi nagrad objavi v javnih glasilih letno poročilo o svojem delu, po preteku mandata pa predloži Državnemu zboru zaključno poročilo.

4. člen

Upravni odbor sklepa z večino glasov navzočih članov, o podelitvi nagrad pa odloča z dvotretjinsko večino vseh članov.

5. člen

Prvo sejo upravnega odbora skliče minister za kulturo.

6. člen

Predsednika upravnega odbora izvolijo člani upravnega odbora, izmed sebe s tajnim glasovanjem z večino glasov vseh članov.

Če je predsednik upravnega odbora dalj časa odsoten ali če je odsoten na seji, ga nadomešča član upravnega odbora, ki ga določi upravni odbor na seji.

Sklad predstavlja in zastopa predsednik upravnega odbora.

III. NAČIN DELA UPRAVNEGA ODBORA

7. člen

Pravice in dolžnosti predsednika upravnega odbora so:

- predstavlja odbor,
- pripravlja predlog dnevnega reda z ustreznimi gradivi,
- sklicuje in vodi seje odbora,
- podpisuje sklepe, predloge in druge akte, ki jih sprejema odbor,
- skrbi za izvrševanje sklepov,
- izroča Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada,
- izvršuje druge naloge, za katere ga pooblasti odbor.

8. člen

Pravice in dolžnosti članov upravnega odbora so:

- sprejemajo dnevni red seje,
- na seji razpravljajo in odločajo o zadevah, ki so na dnevnem redu,
- ustno ali pisno predlagajo obravnavo posameznih vprašanj,
- opravljajo druge naloge, za katere jih zadolži odbor.

9. člen

Ministrstvo za kulturo opravlja za Prešernov sklad strokovno, administrativno, finančno in drugo tehnično delo.

Upravni odbor ima stalnega tajnika, ki je delavec Ministrstva za kulturo, in opravlja za sklad te naloge:

- sodeluje s predsednikom pri pripravi dnevnega reda in gradiv za seje odborov,
- sodeluje s predsednikom pri izvrševanju sklepov odbora,
- sodeluje s predsedniki komisij pri pripravi in izvedbi sej komisij,
- skrbi za delovno povezavo med upravnim odborom in strokovnimi komisijami,
- vodi zapisnik sej odbora in sej strokovnih komisij,
- skrbi za strokovna, administrativna, tehnična in finančna opravila sklada,
- opravlja naloge, ki mu jih poveri predsednik in za katere ga zadolži odbor.

10. člen

Upravni odbor deluje in odloča na sejah, ki jih sklicuje predsednik. Predsednik mora sklicati sejo upravnega odbora, če to zahteva vsaj tretjina njegovih članov, ki pa morajo predložiti tudi predlog dnevnega reda.

Seja upravnega odbora mora biti sklicana najmanj teden dni pred zasedanjem, v izjemnih primerih se lahko skliče v krajšem roku.

Sklic seje mora poleg datuma, kraja in časa vsebovati predlog dnevnega reda. Za prvo točko dnevnega reda mora biti predložen zapisnik prejšnje seje upravnega odbora.

V primeru nujnih zadev lahko predsednik skliče dopisno sejo, o kateri mora poročati na naslednji seji upravnega odbora.

11. člen

Člani upravnega odbora, ki se seje ne morejo udeležiti, morajo sporočiti svojo odsotnost vsaj tri dni pred sejo.

12. člen

Predsednik lahko povabi na sejo tudi predstavnika Ministrstva za kulturo ali druge zainteresirane, da sodelu-

jejo pri pomembnih vprašanih sklada. Povabljeni nimajo pravice glasovanja.

13. člen

Seja upravnega odbora je sklepčna, če ji prisostvuje več kot polovica članov upravnega odbora, kar ugotovi predsednik na začetku seje.

Če seja ni sklepčna, jo predsednik preloži in se s prisotnimi dogovori za ponoven sklic.

Če seja postane nesklepčna zaradi odhoda posameznih članov upravnega odbora, jo mora predsednik prekiniti.

Prekinjena seja se lahko nadaljuje, ko je zagotovljena sklepčnost oziroma ko jo skliče predsednik.

14. člen

Upravni odbor na začetku seje razpravlja in sprejme predlog dnevnega reda. Člani upravnega odbora lahko predlagajo, da se uvrsti na dnevni red še nove zadeve, o čemer odloča upravni odbor.

15. člen

Predsednik upravnega odbora daje besedo članom upravnega odbora, kot se prijavljajo k besedi.

Po končani obravnavi točke dnevnega reda predsednik upravnega odbora oblikuje sklepe in jih predlaga v sprejem.

16. člen

O seji upravnega odbora se piše zapisnik.

Zapisnik mora vsebovati zaporedno številko seje, datum, kraj in čas seje, imena navzočih in odsotnih članov upravnega odbora, sprejet dnevni red, kratko vsebino razprave in sprejete sklepe pri posameznih točkah dnevnega reda.

17. člen

Delo članov upravnega odbora je častno. Člani dobijo povrnjene potne in morebitne druge stroške.

IV. STROKOVNE KOMISIJE

18. člen

Upravni odbor imenuje strokovne komisije za tale področja:

- književnost,
- scensko umetnost,
- likovno umetnost,
- glasbo.

Komisije obsegajo na primer tale področja: književnost: proza, poezijo, dramatiko, esejistiko, prevajanje, ipd.;

scenska umetnost: igro, režijo, koreografijo, ples, balet, kostumografijo, scenografijo, filmsko montažo, filmsko sliko, oblikovanje zvoka, video produkcijo ipd.;

likovna umetnost: kiparstvo, slikarstvo, grafiko, oblikovanje, arhitekturo, fotografijo ipd.;

glasba: kompozicijo, instrumentalne in vokalne izvedbe, dirigiranje ipd.

19. člen

Upravni odbor imenuje člane strokovne komisije iz vrst priznanih strokovnjakov, ustvarjalcev, kritikov, profesorjev in določi liho število članov komisije. Komisija ima najmanj sedem članov.

Predsednika imenuje upravni odbor.

20. člen

Strokovne komisije imenuje upravni odbor vsako leto najpozneje dva meseca po podelitvi nagrad oziroma dva meseca po imenovanju.

Člani upravnega odbora ne morejo biti člani strokovnih komisij.

Če je član upravnega odbora ali strokovne komisije kandidat za nagrado v letu, ko se o nagradi odloča, ne more v tem času sodelovati v upravnem odboru oziroma strokovni komisiji.

21. člen

Pri oblikovanju mnenj o možnih nagrajencih upoštevajo strokovne komisije, ki tekoče spremljajo umetniško ustvarjalnost, prispele in svoje predloge.

O končnem izboru, ki ga skupaj s strokovnimi mnenji o vseh dobljenih predlogih predložijo upravnemu odboru, odločajo z večino glasov vseh članov.

Posamezen član komisije lahko zahteva, da se njegovo mnenje, ki se razlikuje od mnenja večine, posreduje upravnemu odboru.

22. člen

Komisije delujejo po posebnem poslovniku, ki ga sprejme upravni odbor.

V. POZIV ZA PREDLAGANJE KANDIDATOV

23. člen

Upravni odbor objavi v javnih glasilih po podelitvi nagrad poziv za predlaganje kandidatov za nagradi, vendar najpozneje do konca marca.

V pozivu je treba navesti, kdo lahko prejme Prešernovo nagrado in kdo nagrado Prešernovega sklada, kdo lahko predlaga kandidate, kakšne podatke in obrazložitev mora predlagatelj poslati, kam in do kdaj.

Enoletni rok za sprejemanje predlogov mora biti vsako leto sklenjen najpozneje do 30. novembra, nov pa začne teči prvi naslednji dan.

24. člen

Predlog za nagrado mora biti izčrpno utemeljen in ustrezno dokumentiran v skladu z 2., 3. in 4. členom Zakona o Prešernovi nagradi. Vsebovati mora natančne podatke o kandidatu in delu, zaradi katerega je predlagan, in vrsto nagrade.

Gornje navedbe veljajo tudi za predloge strokovnih komisij.

VI. PODELJEVANJE NAGRAD

25. člen

Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada podeljuje upravni odbor vsako leto na osrednji proslavi v počastitev slovenskega kulturnega praznika.

26. člen

Nagrajenec Prešernove nagrade oziroma nagrajenec Prešernovega sklada prejme denarno nagrado, diplomu in pisno utemeljitev.

VII. SREDSTVA

27. člen

Sredstva za delovanje Prešernovega sklada zagotavlja Republika Slovenija. Za namensko uporabo teh sredstev je odgovoren predsednik upravnega odbora.

VIII. KONČNA DOLOČBA

28. člen

Statut sprejme upravni odbor v soglasju z Državnim zborom, veljati pa začne z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 024-3/92

Ljubljana, dne 22. junija 1993.

Predsednik
upravnega odbora
Mirko Mahnič I. r.

1734.

ODLOČBA IN SKLEP

Ustavno sodišče je na seji dne 23. 6. 1993 obravnavalo predlog ministra za ekonomske odnose in razvoj in

I. odločilo :

Odpravita se 1. in 2. člen odredbe o določitvi najvišjih cen (Uradni list RS, št. 15/93), ki jo je sprejel Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane na seji dne 23. 3. 1993, razen kolikor se nanašata na proizvode in storitve v naslednjih skupinah oziroma podskupinah dejavnosti:

a) na področju 10 – Stanovanjsko komunalne dejavnosti in urejanje naselja in prostora:

- urejanje naselja in prostora,
- čiščenje javnih površin v naselju,
- dimnikarske storitve,
- pogrebna služba, urejanje in vzdrževanje pokopališč,
- druge neomenjene komunalne dejavnosti;

b) na področju 11 – Finančne, tehnične in poslovne storitve:

- storitve tržnic na debelo in drobno;

c) na področju 13 – Zdravstveno in socialno varstvo:

- dejavnost zavodov za dnevno bivanje otrok,
- socialno delo – v delu, ki se nanaša na osebno pomoč in pomoč družini na domu.

Ta odločitev ima učinke po 414. in 415. členu ustave iz leta 1974.

II. sklenilo :

Postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti odredbe o določitvi najvišjih cen (Uradni list RS, št. 57/92, 59/92, 5/93 in 11/93) se ustavi.

Obrazložitev :

Minister za ekonomske odnose in razvoj dr. Davorin Kračun je na podlagi 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije in 8. točke drugega odstavka 411. člena ustave iz leta 1974 s predlogom začel postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti odredbe o določitvi najvišjih cen (Uradni list RS, št. 15/93), ki jo je sprejel Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane, pa tudi odredbe o določitvi cen (Uradni list RS, št. 57/92, 59/92, 5/93 in 11/93) istega izvršnega sveta. Predlog utemeljuje s tem, da Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane ni bil pristojen za predpisovanje ukrepov določitve cen. Zlasti naj bi to veljalo za komunalne dejavnosti proizvodnje in distribucije vode, prečiščevanja in odvajanja odplak, proizvodnje, prenosa in distribucije plina, proizvodnje in

distribucije toplote ter odnašanja in odlaganja odpadkov. Minister tudi predlaga, da se na podlagi 416. člena prej veljavne ustave začasno zadrži izvajanje spornih odredb, ker meni, da lahko nastanejo nepopravljive škodljive posledice. To je utemeljil z dopolnitvijo predloga z dne 7. 6. 1993.

V odgovoru na predlog je Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane navedel, da je bil prisiljen sprejeti sporne odredbe o določitvi najvišjih cen, ki še zagotavljajo nemočno opravljanje javnih dejavnosti, za katere je odgovoren. Po njegovih navedbah Vlada Republike Slovenije ne zagotavlja niti nadomestila do višine cene, ki pokriva stroške enostavne reprodukcije, dejavnosti javnih podjetij pa se razen mestnega potniškega prometa financirajo iz cen proizvodov in storitev, bi oblikovanje cen, kot ga predpisuje vlada, povzročilo razpad komunalnega sistema in ogrozilo normalno življenje v mestu. Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane je tudi predlagal, naj ustavno sodišče oceni ustavnost zakona o cenah ter predpisov Vlade Republike Slovenije o prenosu pristojnosti določanja cen na organe lokalnih skupnosti ter o načinu oblikovanja cen prevozov potnikov v mestnem in obmestnem potniškem prometu ter cen komunalnih storitev in stanovanjskih najemnin.

Oba udeleženca postopka sta pred odločitvijo ustavnega sodišča še dopolnila svoja stališča glede na vsebino sporočila nasprotnega udeleženca.

Z odredbo o določitvi najvišjih cen (Uradni list RS, št. 15/93) je Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane v njenem 1. členu določil proizvode in storitve, za katere določa najvišje cene, in sicer na področju prometa in zvez, stanovanjsko-komunalnih dejavnosti ter urejanja naselja in prostora, finančnih, tehničnih in poslovnih storitev ter zdravstvenega in socialnega varstva. V 2. členu te odredbe je določil, da se kot najvišje cene teh proizvodov in storitev določijo cene, ki so jih podjetja in druge pravne osebe ter zasebniki na tržišču oblikovali in uporabili v skladu s predpisi na tržišču do uveljavitve te odredbe. Po tej določbi odredbe bi bile torej kot najvišje cene določene tudi cene komunalnih proizvodov in storitev, ki jih je Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane določil z odredbami, objavljenimi v Uradnem listu Republike Slovenije, št. 11/93, kolikor bi bil v skladu z zakonom o cenah pristojen za njihovo določitev. V 3. členu te odredbe je določeno, da z uveljavitvijo te odredbe preneha veljati odredba o določitvi najvišjih cen (Uradni list RS, št. 57/92, 59/92, 5/93 in 11/93) v 4. členu pa, da ta odredba začne veljati s 1. 4. 1993.

V zakonu o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) sta določeni dve načeli za določanje cen, ki sta pomembni za odločitev v tem postopku. Ukrepe določitve cen lahko predpiše Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije (sedaj Vlada Republike Slovenije) za posamezne pomembnejše proizvode in storitve zaradi hudih motenj na trgu in pri gibanju cen oziroma v primerih monopolnega in drugih skupnih načinov oblikovanja cen. Ta ukrep lahko traja najdlje štiri mesece (5. člen zakona). V 10. členu pa navedeni zakon pooblašča Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije (sedaj torej Vlado Republike Slovenije), da lahko prenese svoje pristojnosti določanja cen za določene proizvode in storitve, ki so lokalnega pomena, na izvršne svete skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti.

Zakon o cenah torej jasno določa, da lahko izvršni sveti skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti sprejemajo ukrepe določitve cen le za tiste proizvode in storitve lokalnega pomena, glede katerih je Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije oziroma Vlada Republike Slovenije nanje prenesla svojo z zakonom določeno pristojnost določanja cen. To je bilo storjeno z odlokom o

prenosu pristojnosti za določanje cen na izvršne svete skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti (Uradni list RS, št. 2/91-I, 33/91-I, 37/92 in 62/92) ter nazadnje z uredbo o prenosu pristojnosti za določanje cen na izvršne svete skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti (Uradni list RS, št. 15/93), ki je začela veljati dne 27. 3. 1993.

S prej navedenim odlokom so bile sprva prenesene obširnejše pristojnosti določanja cen na lokalno raven in sicer na področjih prometa in zvez (mestni in obmestni promet), stanovanjsko-komunalnih dejavnosti ter urejanja naselja in prostora, finančnih, tehničnih in poslovnih storitev ter zdravstvenega in socialnega varstva. S spremembami odloka so bile sprva zožene pristojnosti na komunalnem področju, s tem da so bile izvzete pristojnosti določanja stanarin, cen v proizvodnji in distribuciji vode, v prečiščevanju in odvajanju odplak, v proizvodnji, prenosu in distribuciji plina, proizvodnji in distribuciji toplote ter cen, v odnašanju in odlaganju odpadkov (Uradni list RS, št. 33/91-I). Z naslednjimi spremembami odloka (Uradni list RS, št. 37/92) je bilo izvzeto iz prvotno določene pristojnosti določanja cen na lokalni ravni še celotno področje prometa in zvez in s kasnejšimi spremembami (Uradni list RS, št. 62/92) še določene dejavnosti na področju zdravstvenega in socialnega varstva. Še preostale pristojnosti organov lokalnih skupnosti za določanje cen iz 5. člena zakona o cenah določa 1. člen uredbe o prenosu pristojnosti za določanje cen na izvršne svete skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti (Uradni list RS, št. 15/93), ki v 5. členu tudi določa, da z njeno uveljavitvijo preneha veljati odlok o prenosu pristojnosti za določanje cen na izvršne svete skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti.

Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane je torej lahko v skladu z zakonom določil najvišje cene le za tiste proizvode in storitve, za katere je bil pristojen na podlagi predpisov Izvršnega sveta Skupščine Republike Slovenije oziroma kasneje Vlade Republike Slovenije. Določitev najvišjih cen za druge proizvode in storitve ni zakonita.

Primerjava odredbe o določitvi najvišjih cen (Uradni list RS, št. 15/93) s predpisi o prenosu pristojnosti na izvršne svete skupščin lokalnih skupnosti pokaže, da je bil po teh predpisih mestni izvršni svet pristojen določiti najvišje cene za naslednje storitve oziroma proizvode: urejanje naselja in prostora (skupina dejavnosti 10010) od komunalnih dejavnosti čiščenje javnih površin v naselju (podskupina dejavnosti 100351), dimnikarske storitve (podskupina dejavnosti 100391), pogrebna služba, urejanje in vzdrževanje pokopališč (podskupina dejavnosti 100392) in drugih komunalnih dejavnosti (podskupina dejavnosti 100399), od dejavnosti finančnih, tehničnih in poslovnih storitev le storitve tržnic na debelo in drobno (podskupina dejavnosti 110304), od dejavnosti zdravstvenega in socialnega varstva pa le dejavnost zavodov za dnevno bivanje otrok (podskupina dejavnosti 130211) in socialno delo v delu, ki se nanaša na osebno pomoč in pomoč družini na domu (del podskupine dejavnosti 130240).

Na podlagi teh ugotovitev se je ustavno sodišče odločilo, da odpravi določbe 1. in 2. člena navedene odredbe v obsegu, v katerem presegajo prej navedene pristojnosti. Za odpravo se je odločilo zaradi tega, ker je v nekaterih dejavnostih, zlasti komunalnih, predpisovanje ukrepov določitve cen tako Vlade Republike Slovenije kot tudi Izvršnega sveta Skupščine mesta Ljubljane za iste proizvode oziroma storitve povzročilo pravno negotovost in prizadetost velikega števila ljudi, zlasti zaradi sankcij, ki grozijo tistim, ki nočejo plačati previsokih, predvsem z odredbami Izvršnega sveta mesta Ljubljane (Uradni list RS, št. 11/93) določenih najvišjih cen dove-

dene vode, pa tudi drugih komunalnih storitev, to je daljinskega ogrevanja in oskrbe s plinom iz omrežja ter odvoza smeti in odpadkov. Cene teh storitev in proizvodov se lahko oblikujejo in uporabljajo le v skladu z uredbo o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev in stanovanjskih najemnin za neprofitna stanovanja (Uradni list RS, št. 12/93), pred začetkom veljavnosti te uredbe pa so se lahko oblikovale in uporabljale le v skladu z odlokom o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev in stanovanjskih najemnin za neprofitna stanovanja (Uradni list RS, št. 53/92). Drugačno oblikovanje in uporaba cen za te proizvode in storitve ni bila oziroma ni zakonita oziroma skladna s predpisi.

Odprava in ne le razveljavitev dela določb 1. in 2. člena v izreku odločbe navedene odredbe Izvršnega sveta Skupščine mesta Ljubljane omogoča spremembo dokončnih in pravnomočnih posamičnih aktov, če so bili ti izdani na njuni podlagi. Cene, ki niso bile oblikovane in uporabljene na tržišču v skladu s predpisi Vlade Republike Slovenije, so bile torej oblikovane in uporabljene protipravno. Sedanje najvišje cene tistih proizvodov in storitev, glede katerih ni bil pristojen določiti cene mestni izvršni svet temveč vlada, pa jih 2. člen odredbe določa kot najvišje, so bile oblikovane in uporabljene protipravno, če niso bile oblikovane in uporabljene na tržišču v skladu s predpisi vlade.

Ustavno sodišče ni odločilo o ustavnosti in zakonitosti odredbe Izvršnega sveta Skupščine mesta Ljubljane o določitvi najvišjih cen (Uradni list RS, št. 57/92, 59/92, 5/93 in 11/93), kot je bilo predlagano, ker je prenehala veljati 1. 4. 1993, torej pred vložitvijo predloga za oceno njene zakonitosti, saj ustavno sodišče ne more ocenjevati ustavnosti in zakonitosti predpisov, ki so prenehali veljati, še preden je bil začet postopek pred ustavnim sodiščem.

Ustavno sodišče ni predhodno odločalo o predlogu, naj začasno zadrži izvrševanje odredbe o določitvi najvišjih cen (Uradni list RS, št. 15/93), ker je ocenilo, da to ne bi imelo želenega učinka, ki ga lahko doseže čimprejšnja odprava njenih nezakonitih določb.

O predlogu Izvršnega sveta Skupščine mesta Ljubljane, naj ustavno sodišče odloči o ustavnosti zakona o cenah ter predpisov Vlade Republike Slovenije o prenosu pristojnosti določanja cen na organe lokalnih skupnosti, o določitvi oziroma načinu oblikovanja cen prevozov potnikov v mestnem in obmestnem potniškem prometu ter cen komunalnih proizvodov in storitev ter stanovanjskih najemnin za neprofitna stanovanja pa bo ustavno sodišče odločalo v posebnem postopku (zadeva U-I-145/93).

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 161. člena ustave in 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije, ob uporabi 23. člena in 2. alineje tretjega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76) na seji v naslednji sestavi: predsednik dr. Peter Jambreč in sodniki: dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo z osmimi glasovi proti enemu. K odločbi je dal odklonilno ločeno mnenje sodnik Šturm.

Št. U-II-119/93-10
Ljubljana, dne 26. junija 1993.

Predsednik
dr. Peter Jambreč l. r.

1735.

ODLOČBA

Ustavno sodišče je na predlog Izvršnega sveta Skupščine mesta Ljubljane v postopku za oceno ustavnosti na seji dne 1. 7. 1993

odločilo :

1. Razveljavijo se določbe 17.a člena zakona o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 7/93).

2. Ta odločba ima pravni učinek po prvem in drugem odstavku 414. člena ustave iz leta 1974.

Obrazložitev :

Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane je s predlogom z dne 4. 2. 1993 začel postopek za oceno ustavnosti 17.a člena zakona o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 48/90, 34/91, 30/92 in 7/93), ki je začel veljati 5. 2. 1993.

Predlagatelj meni, da tudi novelirani 17.a člen izpodbijanega zakona ni skladen z ustavo in to iz enakih razlogov, kot jih je Ustavno sodišče Republike Slovenije že ugotovilo v odločbi št. U-I-55/92 z dne 1. 10. 1992, ko je 17.a in 17.b člen istega zakona razveljavilo. Sedaj veljavna določba zakona je po mnenju predlagatelja v nasprotju z določbo drugega odstavka 148. člena ustave, ker določa, da v primeru, če proračun občine ni sprejet v 60 dneh po sprejemu proračuna Republike Slovenije, lahko Vlada Republike Slovenije do sprejetja občinskega proračuna imenuje začasnega upravitelja občinskega proračuna, na katerega z dnem postavitve preidejo iz občinskih organov vse pristojnosti za razpolaganje s sredstvi občinskega proračuna. Poleg teh razlogov predlagatelj še dodaja, da v zadevah, ki jih je na organe lokalne skupnosti prenesla država, opravljajo državni organi nadzor nad primernostjo in strokovnostjo njihovega dela. Zato meni, da finančni nadzor in pooblastila na podlagi izpodbijane zakonske določbe presegajo navedeno ustavno pooblastilo. Po 144. členu ustave so državni organi pooblašteni le za nadzor nad zakonitostjo dela lokalnih skupnosti.

Za izpodbijane določbe zakona je predlagatelj predlagal izdajočasne odredbe, s katero bi do sprejetja končne odločitve bilo zadržano izvrševanje s to odločbo razveljavljenih zakonskih določb, ne da bi pri tem izkazal nevarnost nastanka nepopravljivih škodljivih posledic v primeru njihovega izvajanja.

Po mnenju začasnega delovnega telesa Državnega zbora Republike Slovenije ima republika interes, da javna poraba v občinah poteka urejeno. Če ugotovi kršitev namenske rabe proračunskih sredstev, republika nima druge možnosti kot prekinitve sofinanciranja s strani republiškega proračuna. Začasni upravitelj po novem 17.a členu izpodbijanega zakona nima nikakršnih odprtih pooblastil, temveč mora delovati izključno v skladu z veljavnim 17. členom zakona.

Ustavno sodišče je v izreku navedeno določbo zakona razveljavilo.

Po prvem odstavku 139. člena ustave je občina samoupravna lokalna skupnost. V pristojnost občine spadajo lokalne zadeve, ki jih občina lahko ureja samostojno in ki zadevajo samo prebivalce občine (140. člen). Občina se financira iz lastnih virov. Občinam, ki zaradi slabe gospodarske razvitosti ne morejo v celoti zagotoviti opravljanja svojih nalog, država v skladu z zakonsko določenimi načeli in merili zagotovi dodatna sredstva (142. člen). Vsi prihodki in izdatki države in lokalnih skupnosti za financiranje javne porabe morajo biti zajeti v njihovih proraču-

nih. Če proračun ni sprejet do prvega dne, ko ga je potrebno začeti izvrševati, se upravičenci, ki se financirajo iz proračuna, začasno financirajo po prejšnjem proračunu (148. člen). V zadevah, ki jih je na organe lokalne skupnosti prenesla država, opravljajo državni organi tudi nadzor nad primernostjo in strokovnostjo njihovega dela (140. člen). Državni organi nadzorujejo zakonitost dela organov lokalnih skupnosti (144. člen).

Ustava v 148. členu začasnega financiranja ne omejuje na določeno časovno obdobje in ga tudi z ničemer ne pogojuje, pač pa dopušča financiranje po prejšnjem proračunu brez časovnih omejitev, kar je skladno z načeli pravne in socialne države (2. člen ustave). Iz navedene določbe ustave pa ne sledi samo načelo časovne neomejenosti začasnega financiranja, ampak je v njem to časovno financiranje vsebinsko povsem izrecno opredeljeno kot "financiranje po prejšnjem proračunu" - v primeru lokalne skupnosti seveda po njenem prejšnjem proračunu. Le časovno neomejeno financiranje po prejšnjem proračunu zagotavlja nepretrgano financiranje lokalne samouprave in s tem tudi dela javne porabe, oziroma uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

S proračunom tistega leta, na katerega se po 17. členu zakona o financiranju javne porabe opira višina financiranja javne porabe v tekočem letu, je določeno tudi namen porabe. Arbitriranje pri razpolaganju s proračunskimi sredstvi, ki bi bilo po izpodbijani določbi zakona možno s strani začasnega upravitelja, pomeni odpravo demokratičnih postopkov in načel, po katerih se morajo vse odločitve sprejemati v predstavniškem organu lokalne skupnosti. Proračunski provizorij, ki bi bil naslonjen na proračun prejšnjega leta, oziroma tistega leta, ko je proračun še sprejemala občinska skupščina, bi predstavljal okvir sprejetega proračuna preko lokalnega organa ter bi odražal elemente demokratičnosti in pravnosti. Odražal pa bi tudi socialno funkcijo, ki jo predstavniški organ lokalne skupnosti vgradi v proračun iz preteklega (ali predpreteklega) leta.

Po izpodbijani zakonski določbi z dnem postavitve začasnega upravitelja vse pristojnosti za razpolaganje s sredstvi občinskega proračuna preidejo iz občinskih organov na začasnega upravitelja. To pa pomeni, da izpodbijana norma odvzema pooblastilo razpolaganja s sredstvi, tudi znotraj zakonsko določenega okvira, ki je skrčen prav zaradi nesprejetja proračuna pred pričetkom leta, pristojnim občinskim organom.

Prihodki, ki pripadajo občini za financiranje javne porabe, so naštetih v 6. členu in za predlagatelja tudi v 41. členu zakona o financiranju javne porabe. Republika in občine samostojno razpolagajo s svojimi prihodki (2. člen). Sredstva proračuna republike oziroma občine se uporabljajo za namene, ki so določeni s posebnimi zakoni oziroma odloki občinske skupščine (12. člen). Za izvrševanje proračuna je odgovoren izvršni svet. Izvršni svet skrbi, da se med letom prihodki razporejajo skladno z njihovim pritekanjem (22. člen). Izvršni svet sme v okviru skupnega obsega proračunskih sredstev (tudi tistih po 17. členu), spreminjati namen in višino sredstev, ki so v proračunu razporejena za posamezne namene, če s tem ni bistveno ogroženo izvajanje nalog, za katere so bila zagotovljena sredstva (24. člen). Po določbi 40. člena nadzor nad zakonitostjo razpolaganja s proračunskimi sredstvi oziroma nad zakonitostjo posamičnih aktov o izvrševanju proračuna ter finančnih načrtov uporabnikov opravlja posebna služba za nadzor. Dokler ne bo organizirana posebna služba za nadzor po 40. členu tega zakona, opravlja nadzor nad zakonitostjo razpolaganja s proračunskimi sredstvi oziroma nad zakonitostjo posamičnih aktov izvrševanja proračuna ter finančnih načrtov uporabnikov

Služba družbenega knjigovodstva v Republiki Sloveniji (46. člen).

Določbe 21., 28., 31., 41. in 56. člena zakona o službi družbenega knjigovodstva (Uradni list SFRJ, št. 70/83, 16/86, 72/86, 74/87, 37/88, 61/88, 57/89 in 79/90) pa službi v obravnavanem primeru nudijo tudi pravno podlago za uspešno kontrolo zakonitega razpolaganja in namenske porabe proračunskih sredstev.

Po navedenih določbah nove ustave in tudi že po določbah ustave iz leta 1974 je občina samostojna pri financiranju zadev, ki so v njeni pristojnosti. Nadzor državnih organov nad delom občine pa zadeva primerčnost, strokovnost in zakonitost njihovega dela, ne pa tudi načina financiranja nalog občine. Inštitut začasnega upravitelja občinskega proračuna je našemu ustavnemu sistemu tuj. Sprejemljiv je le v tistih pravnih sistemih, v katerih občina nima polne finančne samostojnosti in je podvržena direktivni državno-finančni funkciji, ki jo ta tudi neposredno izvaja.

Ustavno sodišče lahko po 161. členu ustave zakon le razveljavi. Ker razveljavitev učinkuje le za naprej, je sodišče na podlagi 7. člena ustavnega zakona za izdajo ustave Republike Slovenije odredilo uporabo prvega in drugega odstavka 414. člena prejšnje ustave.

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 161. člena ustave, 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije in 2. alineje tretjega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76) na seji odločilo, kot je navedeno v izreku te odločbe v sestavi: predsednik dr. Peter Jambreč in sodniki dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti dvema. K odločbi sta dala odklonilno ločeno mnenje sodnika Ude in Šinkovec.

Št. U-1-22/93-10

Ljubljana, dne 1. julija 1993.

Predsednik
dr. Peter Jambreč l. r.

1736.

SKLEP

Ustavno sodišče je na seji dne 15. 7. 1993 obravnavalo predloge Podjetja FINSA p.o. in Emone Merkurja d.d., ki ju zastopa Anton Marolt, odvetnik v Ljubljani, Poslovnega sistema Mercator d.d., Ljubljana in Državnega sveta Republike Slovenije za zadržanje izvrševanja nekaterih določb zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij in:

sklenilo :

1. Do sprejetja končne odločitve se zadrži izvrševanje tretjega odstavka 51. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Ur. l. RS, št. 55/92 in 7/93), ki je bil uzakonjen z 29. členom zakona o spremembah in dopolnitvah tega zakona (Ur. l. RS, št. 31/93).

2. Predlog, da se do končne odločitve zadrži izvrševanje besedila za vejico v predzadnji in zadnji vrstici drugega odstavka 48.b člena ter petega in šestega odstavka 48.b člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Ur. l. RS, št. 55/92 in 7/93), ki je bil uzakonjen s 25. členom zakona o spremembah in dopolnitvah tega zakona (Ur. l. RS, št. 31/93), se zavrne.

Obrazložitev :

Predlagatelji navajajo, da je določba tretjega odstavka 51. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Ur. l. RS, št. 55/92, 7/93, 31/93) v nasprotju s 155. členom ustave, ker učinkuje za nazaj, ne da bi to zahtevala javna korist, in ker posega v pridobljene pravice pravnih subjektov. S tem naj bi zakon ex tunc razglasil veljavno sklenjene pravne posle, s katerimi so pravne osebe v družbeni lastnini prenašale svoja sredstva na neodplačen način na druge pravne osebe v družbeni lastnini, za nične in s tem očitno posegel v pridobljene pravice pridobiteljev sredstev. Družbena lastnina naj torej s prenosi ne bi bila oškodovana in javna korist za retroaktivnost tretjega odstavka 51. člena zakona ni izkazana.

Predlagatelji poudarjajo, da so bili motivi podjetij za brezplačne prenose v racionalizaciji poslovanja. S temi prenosi so se podjetja znebila nepotrebnih, neproduktivnih sredstev, stanovanj in objektov družbenega standarda. Predlagatelji nadalje menijo, da bi se z uveljavitvijo napadene določbe poseglo v temeljno načelo pravne države - v načelo zakonitosti, saj bi se za nazaj spremenile predpostavke za sklenitev veljavnega pravnega posla. Očiten pa bi bil tudi poseg v načelo varstva lastnine po določbi 33. člena ustave. Podjetja, ki so za izvajanje svoje dejavnosti nekoristna sredstva prenesla, jih bodo z učinki ničnosti dobila vrnjena, in bodo z njimi morala v procesu lastninjenja ponovno neodplačno razpolagati v skladu z drugim odstavkom 51. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij. Predlagatelji menijo, da je mogoče kazniva dejanja, ki so imela za posledico oškodovanje družbene lastnine, odpraviti s pregoni storilcev kaznivih dejanj in pa z revizijo po 48.a členu spornega zakona. 29. člen sprememb in dopolnitev zakona pa je z določbami o reviziji v koliziji, ker ničnost učinkuje že sama po sebi, zato revizija sploh ni izvedljiva. Napadena določba naj bi s posegi v zakonito sklenjene posle rušila načelo pravne države, katerega izraz je načelo pravne varnosti.

Nadalje predlagatelji menijo, da drugi odstavek 48.b člena zakona oziroma 25. člen sprememb in dopolnitev zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij izključuje pritožbo zoper odločbo Službe družbenega knjigovodstva, kar pomeni hkrati izključitev upravnega spora in je v nasprotju s 25. ter 157. členom ustave.

Hkrati predlagatelji predlagajo, da ustavno sodišče do končne odločitve, s katero bo ocenilo ustavnost napadenih določb zakona, zadrži njihovo izvrševanje. Predlagatelj Podjetje FINSA p.o. navaja, da mora v primeru ničnosti pravnega posla vsaka pogodbeni stranka vrniti drugi vse, kar je na podlagi take pogodbe prejela. Osnovna glavnicna predlagatelja je minimalna, sredstva za delo je prejel na podlagi neodplačnega prenosa. Z vrnitvijo tako pridobljenih sredstev pa bi podjetju bilo onemogočeno nadaljnje izvajanje registrirane dejavnosti in bi zašlo v stečaj. Uvedba stečaja nad predlagateljem pa bi zanj vsekakor pomenila nepopravljivo škodo. Škodne posledice bi po zatrevanju predlagatelja obstajale tudi v primeru, ko bi se izvjal 25. člen zakona o spremembah in dopolnitvah.

Predlagatelj podjetje Emona Merkur d.d. meni, da bi pomenila razveljavitev akta o ustanovitvi poslovnega sistema Skupina Emona p.o. izbris podjetja iz sodnega registra in prenehanje podjetja za nazaj, izvedbo likvidacije in s tem prenehanje delovnih razmerij delavcev v Skupini Emona, kar bi samo po sebi pomenilo nepopravljive škodne posledice. Škoda bi se odrazila tudi v nezaupanju do vlaganj domačih in tujih partnerjev. Obstoječa podjetja v sistemu bi bila prisiljena odgovarjati za obveznosti podjetij iz sistema, ki so že v stečaju, kar pa bi spravilo v nelikvidnost tudi poslovno uspešna podjetja.

Poslovni sistem Mercator v tej zvezi pojasnjuje, da je določba tretjega odstavka 51. člena zakona ne le protustavna, ampak tudi v dejanskem življenju in poslovanju neizvedljiva. Državni svet v zvezi z zadržanjem izvrševanja te določbe navaja, da bi imela njena uporaba težke in nepredvidljive posledice za Republiko Slovenijo, ne samo v eroziji pravnega reda, ampak tudi na položaj in ugled Republike Slovenije v mednarodnih odnosih.

Na podlagi 161. člena ustave lahko ustavno sodišče ob izpolnjenih zakonskih pogojih do končne odločitve v celoti ali delno zadrži izvrševanje akta, katerega ustavnost ali zakonitost presoja. Ker zakonodajalec še ni sprejel zakona o ustavnem sodišču, mora sodišče pri odločanju o začasnem zadržanju izvrševanja napadenega akta po pooblastilu 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije smiselno uporabiti tiste pogoje, ki so za zadržanje določeni v 416. členu prejšnje ustave. Izhajajoč iz te določbe ustavno sodišče izvrševanje napadenega akta lahko zadrži ob pogoju, da preti, če bi se akt izvajal, nevarnost nastanka nepopravljivih škodljivih posledic.

Določba 29. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij, ki je dopolnila 51. člen zakona, se nanaša na brezplačne prenose družbenih sredstev in ne kapitala, kot to zmotno zatrjujejo predlagatelji. Vendar pa sodišče ocenjuje, da bi vrnitev brezplačno pridobljenih sredstev do te mere negativno vplivala na poslovna razmerja, ki so jih podjetja, pridobitelji sredstev, v izvajanju svoje dejavnosti vzpostavila s tretjimi osebami, da bi bila s tem v času izvrševanja sporne določbe, če bi bila ta kasneje spoznana za protustavno, nepopravljivo prizadeta pravna varnost. Izvrševanje tretjega odstavka 51. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij bi lahko tudi zavrlo delovanje revizijskih organov ali celo izjalovilo izvrševanje revizije, saj pravne posledice ničnosti učinkujejo ex lege, že dosežena stopnja prestrukturiranja gospodarskih subjektov in statusna organiziranost številnih gospodarskih subjektov pa bi postala vprašljiva, kar vse je prav tako treba oceniti kot nevarnost nastanka nepopravljivih posledic, škodljivih za nemoteno odvijanje gospodarskih tokov. Zadržanje izvrševanja tretjega odstavka 51. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij ne izključuje uporabe drugih institutov pravnega reda, s katerimi je mogoče zahtevati ugotovitev ničnosti ali izpodbijati tiste brezplačne prenose oziroma odtujitve družbenih sredstev, ki so bili izvršeni v nasprotju z zakonom.

Izdajačasne odredbe o zadržanju izvrševanja tretjega odstavka 51. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij do končne odločitve o ustavnosti te norme ne ovira siceršnjega izvajanja zakona in ne bo povzročila škodljivih posledic. Nevarnost nastanka nepopravljivih škodljivih posledic v smislu 416. člena prejšnje ustave, veljavnega na podlagi 7. člena zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije, obstoji za predlagatelje, pa tudi za druge pravne subjekte, zlasti za tiste, ki so neodplačno pridobili družbena sredstva.

Za ugotavljanje izpodbojnosti in ničnosti pravnih poslov in dejanj je pristojno le sodišče, revizijski organi pa so pristojni ugotoviti le, ali za to obstajajo razlogi. Pravne posledice ugotovljene ničnosti revizijskih organov ne učinkujejo neposredno. Nevarnosti za nastanek nepopravljive škode, če bi se izvrševalo besedilo za vejico v predzadnji in zadnji vrstici drugega odstavka 48.b člena ter petega in šestega odstavka 48.b člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij, predlagatelji torej ne izkazujejo, pa tudi sodišče je ni ugotovilo.

V skladu z navedenim je sodišče odločilo kot je razvidno iz izreka tega sklepa.

Ta sklep je ustavno sodišče sprejelo na seji na podlagi 161. člena ustave in 7. člena ustavnega zakona za izvedbo

ustave ob uporabi 416. člena ustave iz leta 1974 in 4. alineje tretjega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SRS (Ur. l. SRS, št. 39/74 in 28/76). Sklep je bil v 1. točki izreka sprejet s šestimi glasovi proti trem, v 2. točki izreka pa soglasno. K sklepu sta napovedala odklonilno ločeno mnenje sodnika Jerovšek in Šturm.

Št. U-I-133/93-19

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Predsednik
dr. Peter Jambreč I. r.

1737.

ODLOČBA

Ustavno sodišče je na pobudo Franca Nerata iz Oberhausna v postopku za oceno ustavnosti na seji dne 15. 7. 1993

odločilo:

Določba 49. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Ur. l. RS, št. 12/92) se razveljavi:

1. kolikor se nanaša na zavarovance, za katere obstajajo podatki o plačah za obdobje pred 1. 1. 1970, ki omogočajo izračun pokojninske osnove; in

2. kolikor za zavarovance, za katere ne obstajajo podatki o plačah za obdobje pred 1. 1. 1970, določa, da se jim starostna pokojnina odmeri od najnižje pokojninske osnove.

Razveljavitev iz 2. točke prvega odstavka začne učinkovati dne 1. 1. 1994.

Ta odločba ima pravne učinke po prvem in drugem odstavku 414. člena ustave iz leta 1974.

Obrazložitev:

Pobudnik meni, da je z določbo 49. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju v primerjavi z določbo 43. člena istega zakona kršeno ustavno načelo enakosti pred zakonom. Po 43. členu se eni skupini zavarovancev odmeri pokojnina od najugodnejšega desetletnega povprečja plač, drugi skupini pa po 49. členu od najnižje pokojninske osnove.

Ustavno sodišče je s sklepom z dne 17. 12. 1992 sprejelo pobudo in začelo postopek za oceno ustavnosti v izreku odločbe navedene določbe zakona in v obrazložitvi sklepa navedlo, da bo treba oceniti, ali je izpodbijana določba v skladu z določbo 14. člena ustave in načeli pravne in socialne države.

Po veljavnem zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju pridobi moški polno starostno pokojnino, ko dopolni 40 let pokojninske dobe in 58 let starosti, ženska pa, ko dopolni 35 let pokojninske dobe in 53 let starosti. Starostna pokojnina se odmeri od mesečnega povprečja plač, ki jih je zavarovanec dobil v katerihkoli zaporednih desetih letih zavarovanja po 1. 1. 1970, ki so zanj najugodnejša (43. člen zakona). Zavarovancu, ki po 1. 1. 1970 ni imel najmanj enega leta zavarovanja, iz katerega se vzamejo plače za izračun pokojninske osnove, se starostna pokojnina odmeri od najnižje pokojninske osnove (49. člen zakona).

Ustavno sodišče je ugotovilo, da so z ureditvijo po 49. členu zakona zavarovanci, ki po 1. 1. 1970 nimajo najmanj enega leta zavarovanja, postavljeni v neenakopra-

ven položaj v primerjavi z zavarovanci, ki imajo po 1. 1. 1970 najmanj eno leto zavarovanja. Prvi skupini zavarovancev se neodvisno od plače, ki so jo prejeli, pokojnina odmeri od najnižje pokojninske osnove, drugi skupini pa se pokojnina odmeri v odvisnosti od plač, ki so jih prejeli. Taka ureditev se opravičuje s pomanjkanjem podatkov o plačah za čas do 1. 1. 1970. Glede na to, da se je pred uveljavitvijo obravnavanega zakona starostna pokojnina odmerila od pokojninske osnove, izračunane na podlagi plač, prejetih po 1. 1. 1966, in ker posamezni zavarovanci lahko tudi sami razpolagajo s podatki o plačah, ustavno sodišče meni, da to ni sprejemljiv razlog za tako razlikovanje pri odmeri pokojnine. Načelo enakosti zakonodajalcu ne dovoljuje, da bi različno urejal enake situacije. Različna pravna ureditev je ustavno dopustna le za različna dejanska stanja. Pri obravnavanem vprašanju je dejansko stanje različno le v primerih, v katerih ni podatkov o plačah oziroma z nobenim dokaznim sredstvom ni možno ugotoviti višine plač, ki bi omogočale izračun pokojninske osnove v skladu z zakonom. Z različnim obravnavanjem oziroma urejanjem enakih dejanskih stanj pa je kršeno ustavno načelo enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena ustave). Izpodbijana določba 49. člena je zaradi tega v obsegu, kot je določeno v 1. točki prvega odstavka izreka te odločbe, v neskladju s to ustavno določbo.

Ustavno sodišče je nadalje ugotovilo, da se po 49. členu zakona tudi vsem tistim zavarovancem, za katere ne obstajajo podatki o plačah za obdobje pred 1. 1. 1970, starostna pokojnina odmeri od najnižje pokojninske osnove ne glede na dejansko različnost višine takratnih njihovih plač, ki so bile odvisne med drugim od delovnega mesta, ki ga je posameznik zasedal, od njegove strokovne usposobljenosti, od dolžine delovne dobe in podobno. Zato je tudi v tem delu sporna določba v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom, po katerem ni dopustno, da bi zakon enako uredil bistveno različne situacije, da bi torej zavarovancem, ki so imeli bistveno različne plače, določil enako pokojninsko osnovo. Če točnih podatkov o teh plačah ni, pač pa so podatki o strokovni usposobljenosti, o delu, ki ga je zavarovanec opravljal itd., po katerih bi bilo možno zavarovance vsaj razporediti v primerljive skupine, načelo enakosti pred zakonom kot tudi načelo pravičnosti kot eno od načel pravne države zahtevata, da se zakonodajalec z uporabo takih kriterijev čim bolj (seveda v razumnih mejah glede na stroške, ki jih tako urejanje tega vprašanja zahteva) približa načelu: za enako plačo oziroma delo - enaka pokojnina.

Po ugotovitvi, da sporna zakonska določba iz navedenih razlogov ni v skladu z ustavo, je ustavno sodišče ni razveljavilo v celoti, ampak le delno (kolikor se nanaša na zavarovance iz 1. in 2. točke izreka), ker je ugotovilo, da je ta določba edina, ki pa zavarovancem, ki imajo vsaj eno leto zavarovanja po 1. 1. 1970, vendar ne 10 ali več let, omogoča izračun pokojninske osnove na podlagi plač iz tega obdobja. Če bi bila sporna določba razveljavljena v celoti, bi bil tej skupini zavarovancev onemogočen izračun pokojninske osnove na tej podlagi, zato je ustavno sodišče uporabilo manj običajni, vendar tudi pred tujimi ustavnimi sodišči v podobnih ustavnopravnih sistemih uporabljeni način delne razveljavitve.

Ustavno sodišče je odločilo, da bo razveljavitev 49. člena zakona v obsegu iz točke 2 izreka odločbe začela učinkovati po 1. 1. 1994, da ne bi nastala pravna praznina, dokler zakonodajalec ne bo načina odmere starostne pokojnine prizadetim zavarovancem uredil v skladu z ustavo.

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 161. člena ustave in 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave ob uporabi 2. alineje tretjega

odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Ur. l. SRS, št. 39/74 in 28/76) na seji v naslednji sestavi: predsednik dr. Peter Jambrek in sodniki dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šurm, Franc Testeni, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo z osmimi glasovi proti enemu.

Št. U-I-67/92-19

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Predsednik
dr. Peter Jambrek l. r.

1738.

ODLOČBA

Ustavno sodišče je na pobudi Ladislava Zavirška in Srečka Puciharja in drugih iz Šmarja-Sap v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti na seji dne 15. 7. 1993

ugotovilo :

Določbe 29., 30. in 32. člena odloka Skupščine občine Grosuplje o obveznem zbiranju, odvozu in odstranjevanju odpadkov na območju občine Grosuplje (Ur. l. SRS, št. 43/86 in 9/89 ter Ur. l. RS, št. 38/90) niso v neskladju z ustavo in zakonom.

Obrazložitev :

Vlagatelji pobud so navedli, da se z določbami občinskega odloka, navedenimi v izreku te odločbe, uvaja splošna in generalna obveznost plačevanja storitev odvoza odpadkov mesečno od kvadratnega metra stanovanjske ali poslovne površine in ne glede na količino odpadkov. Taka ureditev je po mnenju vlagateljev v nasprotju z določbami zakona o obligacijskih razmerjih ter zakona o komunalnih dejavnostih. Mnenja so tudi, da so izpodbijane določbe v nasprotju z ustavo, ki določa, da so iz naslova posesti stanovanj oziroma poslovnih prostorov občani dolžni plačevati le davke in prispevke za zadovoljevanje splošnih družbenih potreb.

S sklepom št. U-I-153/92-8 z dne 11. 3. 1993 je ustavno sodišče pobudo sprejelo in začelo postopek. V obrazložitvi sklepa je ustavno sodišče navedlo, da zakon o ravnanju z odpadki (Ur. l. SRS, št. 8/78 in 29/86) v 17. členu pooblašča občinsko skupščino, da med drugim sprejme predpise o izvajanju režimov ravnanja z odpadki ter o neposrednih obveznostih in odgovornostih občanov, hišnih svetov in organizacij združenega dela pri ravnanju z odpadki. Po 18. členu zakona zagotavljajo sredstva za izvajanje nalog po tem zakonu tudi občani, pri katerih nastajajo odpadki.

Zakon o komunalnih dejavnostih (Ur. l. SRS, št. 8/82) v 37. členu določa, da se cene posameznih komunalnih proizvodov in storitev oblikujejo v odvisnosti od vrednotenja obsega, vrste in kakovosti del v dejavnosti izvajalcev, ukrepov ekonomske politike ter sistema in politike cen. Z 41. členom tega zakona pa je občinska skupščina pooblaščen, da s svojim odlokom predpiše obvezno uporabo in obvezno plačilo posameznih komunalnih storitev in proizvodov za celotno območje občine ali njen del.

V obrazložitvi navedenega sklepa je ustavno sodišče izrecno ugotovilo, da so izpodbijani členi občinskega odloka v skladu s citiranimi določbami zakona, kolikor

predpisujejo izvajanje režima, ki ga je za ravnanje z odpadki določil zakon, ter neposredne obveznosti in odgovornosti občanov in pravnih oseb pri ravnanju z odpadki, vključno z obveznostjo odvoza odpadkov in obveznostjo plačila. Obenem pa je ustavno sodišče ugotovilo, da bo moralo v postopku oceniti, ali so izpodbijane določbe občinskega odloka, kolikor določajo kot merilo za obračun cene odvoza odpadkov kvadratni meter stanovanjske ali poslovne površine, v skladu z okvirnimi merili iz citiranega 37. člena zakona o komunalnih dejavnostih, po katerih se cene posameznih komunalnih proizvodov in storitev oblikujejo v odvisnosti od vrednotenja obsega, vrste in kakovosti del.

Oddelek za prostor občine Grosuplje v odgovoru na sklep ustavnega sodišča o začetku postopka navaja, da je kvadratni meter stanovanjske oziroma poslovne površine kot merilo za obračun cene odvoza odpadkov uporabljeno skoraj v vseh občinah, ker je najprimernejše. Podatki o stanovanjskih in poslovnih površinah so namreč dosegljivi. Najpravičnejše merilo za obračun cene odvoza odpadkov bi sicer bilo tehtanje odpadkov na izvoru, kar pa bi bilo tehnično prezahtevno in predrago glede na sedanjo razvitanost države.

Ministrstvo za okolje in prostor pojasnjuje, da večina občinskih odlokov o obveznem zbiranju, odvozu in odstranjevanju odpadkov vsebuje sporno merilo za določitev cene odvoza komunalnih odpadkov. To merilo je sicer res lahko v nekaterih primerih nepravilno, ko v velikih stanovanjih živi malo ljudi, vendar pa je lahko tudi obratno. Absolutno pravičnost bi bilo težko doseči s katerikoli drugim merilom, npr. z upoštevanjem števila oseb, ki živijo v posameznem gospodinjstvu, ker tudi glede tega ni točnih podatkov. V nekaterih stanovanjih živi več oziroma manj ljudi, kot je prijavljenih. Na prvi pogled bi bilo najpravičnejše merilo količina odpadkov, ki nastane v posameznem gospodinjstvu. Vendar bi se v tem primeru dalo izogniti plačevanju odvoza odpadkov tako, da bi odlagali vse manj odpadkov v tipske posode in več na nenadzorovana "divja" odlagališča.

Med potekom postopka v zadevi se je spremenila zakonska ureditev obravnavanega področja. Zakon o ravnanju z odpadki in zakon o komunalnih dejavnostih sta prenehala veljati z dnem uveljavitve zakona o gospodarskih javnih službah (Ur. l. RS, št. 32/93) in zakona o varstvu okolja (Ur. l. RS, št. 32/93). Po 2. in 68. členu zakona o gospodarskih javnih službah sedanje komunalne organizacije do sprejetja posebnih zakonov nadaljujejo delo kot gospodarske javne službe za zagotavljanje komunalnih javnih dobrin (komunalnih proizvodov in storitev). Po 59. členu tega zakona za uporabo javnih dobrin, ki so izmerljive, plačujejo uporabniki ceno proizvoda ali storitve, ki je lahko tudi v obliki tarife, takse, nadomestila ali povračila. Okvirno merilo za določitev cene proizvoda ali storitve, ki jo je uporabnik dolžan plačevati, je po cit. zakonski določbi izmerljivost, ki predstavlja kakovostni oziroma količinski kriterij.

Samo ravnanje s komunalnimi odpadki, vključno z njihovim odlaganjem, okvirno ureja zakon o varstvu okolja. Slednji med obveznosti lokalnih javnih služb šteje tudi ravnanje s komunalnimi odpadki in odlaganje komunalnih odpadkov. Po 80. členu tega zakona onesnaževalec plača takso za ustvarjanje odpadkov. Osnovi za plačilo takse sta vrsta in količina onesnaženja.

Ustavno sodišče je ocenilo, da izpodbijane določbe občinskega odloka, ki določajo sporno merilo za določitev cene odvoza komunalnih odpadkov, niso bile v neskladju z okvirnim merilom za določitev cene komunalnih proizvodov in storitev, predpisanim z 37. členom prejšnjega zakona o komunalnih dejavnostih, da se cene oblikujejo v odvisnosti od vrednotenja obsega, vrste in kakovosti

del, ter da tudi niso v neskladju z okvirnim merilom, da je uporabnik dolžan plačevati izmerljive javne dobrine, predpisanim v 59. členu zakona o gospodarskih javnih službah, oziroma da je osnova za plačilo takse za ustvarjanje odpadkov vrsta in količina onesnaženja, kot določa 80. člen zakona o varstvu okolja.

Prejšnji zakon je dovoljeval oblikovanje cene "v odvisnosti od vrednotenja obsega, vrste in kakovosti del", torej ne nujno od eksaktnega merjenja opravljenih storitev, kadar tako merjenje ni možno ali pa bi bilo nesorazmerno drago. Izbrano merilo (kvadratni meter stanovanjske oziroma poslovne površine) po presoji ustavnega sodišča ustreza tako razumljeni zakonski določbi. Prav tako ustreza tudi merilom sedaj veljavne zakonodaje: merilu "vrste in količine onesnaženja" iz zakona o varstvu okolja in merilu "količine porabljenih ali nujenih javnih dobrin ter rednosti njihove uporabe" iz zakona o gospodarskih javnih službah. Tudi merilo "količine" iz omenjenih dveh zakonov je po presoji ustavnega sodišča namreč treba razumeti v smislu vrednotenja teh količin v razumnih mejah oziroma s primernimi merili, ki kljub svoji nenatančnosti niso izbrana arbitrarno ali tako, da bi bila izrazito diskriminacijska nasproti določeni vrsti uporabnikov - kadar natančno merjenje storitev ni možno ali pa bi bilo nesorazmerno drago.

Sicer pa bo treba celoten odlok Skupščine občine Grosuplje uskladiti s zakonom o varstvu okolja v roku, določenem s 106. členom tega zakona oziroma z zakonom o gospodarskih javnih službah v roku iz 79. člena tega zakona.

Ker gre v obravnavanem primeru za vprašanje oblikovanja cen odvoza odpadkov in ne za obdavčitev posesti nepremičnin, navedbe pobudnikov o neustavnosti izpodbijanih členov obravnavanega občinskega odloka niso utemeljene.

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 161. člena ustave, 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije in 2. alinee tretjega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Ur. l. SRS, št. 39/74 in 28/76) na seji v naslednji sestavi predsednik dr. Peter Jambrek in sodniki dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-153/92-19

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Predsednik
dr. Peter Jambrek l. r.

1739.

ODLOČBA

Ustavno sodišče je na predlog Ministrstva za okolje in prostor v postopku za oceno zakonitosti na seji dne 15. 7. 1993

odločilo :

34. člen odloka Skupščine občine Tržič o prostorskih ureditvenih pogojih v občini Tržič za območja izven ureditvenih območij naselij (Uradni vestnik Gorenjske, št. 12/86) se razveljavi.

Razveljavitev začne učinkovati dne 1. 1. 1994.

Obrazložitev :

Ministrstvo za okolje in prostor je s predlogom začelo postopek za oceno zakonitosti 34. člena odloka Skupščine občine Trzič za območje izven ureditvenih območij naselij, po katerem se do sprejetja prostorskih izvedbenih načrtov in prostorskih ureditvenih pogojev za ureditvena območja naselij za ta območja smiselno uporabljajo določbe tega odloka.

Predlagatelj meni, da tako široko pooblastilo omogoča vse vrste posegov in graditev v ureditvenih območjih in odločanje upravnih organov po prostem preudarku pri izdajanju lokacijskih in gradbenih dovoljenj v nasprotju s 25. členom in prvim odstavkom 40. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Ur. l. RS, št. 26/90, 18/93). Zato predlaga razveljavitev izpodbijane določbe občinskega odloka.

Iz pojasnil Oddelka za prostor in okolje občine Trzič je razvidno, da se nasprotni udeleženec strinja z navedbami predlagatelja.

Zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor določa v 25. členu, da se s prostorskimi ureditvenimi pogoji urejajo območja občine, za katera ni predvidena izdelava prostorskih izvedbenih načrtov, ter območja, za katera je predvidena izdelava prostorskih izvedbenih načrtov, pa ti načrti še ne bodo sprejeti v tekočem planskem obdobju.

Prostorski ureditveni pogoji se pripravijo za posamezno prostorsko in funkcionalno zaokroženo območje izven ureditvenih območij naselij, za ureditveno območje naselja ali za posamezno funkcionalno zaokroženo območje v naselju.

Na ureditvenih območjih naselij ali posameznih funkcionalno zaokroženih območjih v naseljih, ki se urejajo s prostorskimi ureditvenimi pogoji, so dopustne le komunalne ureditve in adaptacije, dozidave ali nadzidave ter dopolnilne gradnje objektov oziroma naprav, ki so nujno potrebne za vzdrževanje obstoječe gradbene strukture ali za bivanje in delo prebivalcev na teh območjih.

Obravnavani občinski odlok določa pogoje za posege v prostor vključno z novogradnjami (stanovanja, turistični

objekti, rekreacijski objekti, objekti komunalne infrastrukture) izven ureditvenih območij. Z izpodbijano določbo, ki dovoljuje smiselno uporabo navedenih določb tudi za ureditvena območja naselij, sta neposredno kršeni določbi prvega in tretjega odstavka citiranega 25. člena zakona, po katerih se za ureditveno območje naselij sprejmejo začasni ureditveni pogoji (do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta), s katerimi se lahko dovoljujejo le omejeni posegi v prostor varovalnega značaja, kot so komunalne ureditve in adaptacije, dozidave ali nadzidave ter dopolnilne gradnje objektov oziroma naprav, ki so nujno potrebne za vzdrževanje obstoječe gradbene strukture ali za bivanje in delo prebivalcev na teh območjih. Odlok o takšnih zaasnih prostorskih ureditvenih pogojih pa mora tudi za navedene omejene posege v prostor vsebovati sestavine iz prvega odstavka 40. člena zakona, kot so meje obravnavanega območja, funkcijo območja s pogoji za izrabo in kvaliteto graditve ali drugega posega, pogoje za urbanistično oblikovanje obravnavanega območja ter za arhitektonsko oblikovanje objektov oziroma posegov v prostor in druge pogoje, ki so pomembni za izvedbo predvidenih posegov.

Ker izpodbijana določba ni skladna s citiranimi določbami zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor, jo je ustavno sodišče razveljavilo.

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 161. člena ustave, 7. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije in 2. alinee tretjega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Ur. l. SRS, št. 39/74 in 28/76) na seji v naslednji sestavi: predsednik dr. Peter Jambrek in sodniki dr. Anton Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Sinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-118/93-5

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Predsednik
dr. Peter Jambrek l. r.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI**KRANJ****1740.**

Na podlagi 2. člena Zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90), 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRŠ, št. 18/84, 37/85 in 39/86 ter RS, št. 26/90 in 18/93) in 9. člena Odloka o sestavi, pristojnosti in volitvah v zborni Skupščini občine Kranj (Uradni vestnik Gorenjske, št. 25/82) je Skupščina občine Kranj na 24. seji zborni združenega dela dne 18. 6. 1993, na 26. seji zborni krajevnih skupnosti dne 16. 6. 1993 in na 21. seji družbenopolitičnega zborni dne 16. 6. 1993 sprejela

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
DRUŽBENEGA PLANA
občine Kranj za obdobje 1986-1990**

V družbenem planu občine Kranj za obdobje 1986-1990 (Uradni vestnik Gorenjske, št. 7/86, 13/88 in 3/89

in Uradni list RS, št. 41/92, 50/92 in 55/92) se v poglavju V. PROSTOR v točki 5.2 Sestavni deli družbenega plana za obdobje 1986-1990 za besedilom podtočke B Kartografska dokumentacija v merilu 1:500 doda besedilo: "in spremembe 1993".

Št. 30-03/1985-05

Kranj, dne 8. julija 1993.

Predsednik
Skupščine občine Kranj
Vitomir Gros, dipl. inž. l. r.

1741.

Na podlagi 39. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 ter RS, št. 26/90 in 18/93) in 9. člena Odloka o sestavi, pristojnostih in volitvah v zborni Skupščini občine Kranj (Uradni vestnik Gorenjske, št. 25/82) je

Skupščina občine Kranj na 24. seji zбора združenega dela dne 18. 6. 1993., na 27. seji zбора krajevnih skupnosti dne 7. 7. 1993 in na 21. seji družbenopolitičnega zбора dne 23. 6. 1993 sprejela .

ODLOK

o prostorskih ureditvenih pogojih za Kranjsko in Sorško polje

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se ob upoštevanju usmeritev dolgoročnega plana občine Kranj in v skladu s srednjeročnim družbenim planom občine Kranj sprejmejo prostorski ureditveni pogoji za Kranjsko in Sorško polje, ki jih je izdelal Domplan Kranj, PE Urbanizem, pod številko naloge U.D. 290-21/90, z datumom marec 1993.

2. člen

Prostorski ureditveni pogoji vsebujejo:

- besedilo odloka o prostorskih ureditvenih pogojih,
- grafične prikaze, ki določajo razmejitve ter merila in pogoje za posege v prostor na preglednih katastrskih načrtih v merilu 1 : 5000 – 34 listov; in podrobneje za območje letališča na topografski karti v M 1 : 5000 in M 1 : 1000 ter za naselji Zgornji Brnik in Praprotna polica v M 1 : 1000,
- povzetek usmeritev in opredelitev iz planskih dokumentov,
- obrazložitev in utemeljitev pogojev za posege v prostor ter
- pogoje in soglasja pristojnih organov in organizacij.

3. člen

Prostorski ureditveni pogoji določajo:

- funkcijo območja s pogoji za izrabo prostora in kvaliteto graditve ali drugega posega v prostor,
- merila in pogoje za oblikovanje posegov v prostor,
- merila in pogoje za določanje gradbenih parcel in funkcionalnih zemljišč,
- merila in pogoje za prometno urejanje in urejanje sistemov zvez,
- merila in pogoje za komunalno in energetska opremljanje,
- merila in pogoje za varstvo in urejanje voda ter
- merila in pogoje za varstvo naravne in kulturne dediščine.

Pogoji so določeni za celotno obravnavano območje, za posamezna območja urejanja, površine po namenu, znotraj teh pa še za ureditvene enote.

4. člen

Krajinskoekološka presoja po tem odloku je študija, ki vsebuje proučitev posledic posega v prostor in projekt sanacije razmer. Izdelajo jo lahko organi in organizacije, ki so usposobljeni za izdelavo takih študij. Krajinskoekološko presojo je treba izdelati ob lokacijski dokumentaciji za ugotovitev in določitev primernosti posega ali ureditve in za določitev sanacije razmer.

Primarne dejavnosti po tem odloku so: kmetijstvo, gozdarstvo, lov in ribolov.

Terciarnе dejavnosti po tem odloku so: trgovina, promet, gostinstvo, turizem in storitve.

Kvartarne dejavnosti po tem odloku so: zdravstvo, socialno in otroško varstvo, šolstvo, kultura, uprava in svobodni poklici.

Nadomestna gradnja po tem odloku je gradnja objekta, ki se dovoli znotraj oboda odstranjenega objekta ali z zamikom, pri čemer se nadomesti več ali del obstoječega objekta.

Pomožni objekti po tem odloku so objekti, navedeni v občinskem predpisu o pomožnih objektih, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje.

II. MEJA OBMOČJA, KI SE UREJA S PROSTORSKIMI UREDITVENIMI POGOJI

5. člen

Območje, ki se ureja s temi prostorskimi ureditvenimi pogoji, obsega Kranjsko in Sorško polje in del desnega brega Kokre do obrobja Dobrav, to so območja naslednjih katastrskih občin: k.o. Bitnje-del, k.o. Žabnica-del, k.o. Breg ob Savi, k.o. Jama, k.o. Praše-del, k.o. Mavčiče, k.o. Podreča, k.o. Čirče-del, k.o. Hrastje-del, k.o. Trboje, k.o. Primskovo-del, k.o. Britof-del, k.o. Šenčur-del, k.o. Luže-del, k.o. Voglje, k.o. Visoko-del, k.o. Tupaliče-del, k.o. Predoslje-del, k.o. Suha-del, k.o. Breg ob Kōkri-del, k.o. Olševke-del, k.o. Velesovo-del, k.o. Češnjevke-del, k.o. Grad-del, k.o. Pšata-del, k.o. Šmartno-del, k.o. Zalog-del, k.o. Dobrava-del, k.o. Zgornji Brnik, k.o. Spodnji Brnik, k.o. Lahovče.

Prostorski ureditveni pogoji določajo merila in pogoje za naslednja območja urejanja:

Oznaka naselja	Oznaka območja urejanja	Naziv območja urejanja	Št. ureditvenih enot v območju	Predv. izdel. PIN
001 ADERGAS	SK	Adergas	1	–
009 BREG OB SAVI	S1	V gmajni	1	–
	SK	Breg ob Savi	4	–
	S2	Germovje	1	–
012 CERKLJANSKA DOBRAVA	SK	Cerkljanska dobrava	1	–
016 ČEŠNJEVEK	SK	Češnjevke	1	–
	P	V mlaki	1	–
	R	Virnškov bajer	1	UN
019 GLINJE	SK	Glinje	1	–
024 HOTEMAŽE	S	Severne Hotemaže	1	–

Oznaka naselja	Oznaka območja urejanja	Naziv območja urejanja	Št. ureditvenih enot v območju	Predv. izdel. PIN
025 HRASTJE	SK	Hotemaže	2	-
029 JAMA	SK	Hrastje	1	-
036 LAHOVČE	SK	Jama	3	-
040 LUŽE	SK	Lahovče	1	-
043 MAVČIČE	SK	Mavčiče	3	-
	S	Mavčiče-južni del	1	ZN
044 MEJA	E	Hidroelektrarna	1	-
045 MILJE		razpršena gradnja		
	SK	Milje	1	-
	S	Stegne	1	-
047 MOŽJANCA	SK	Možjanca	1	-
	W	Vikendi	1	-
053 OLŠEVEK	SK	Olševек	4	-
060 PODREČA	SK	Podreča	3	-
064 POŽENIK	SK	Poženik	1	-
065 PRAPROTNA POLICA	SK1	Praprotna polica	2	-
	SK2	Zgornje Brezje	1	-
066 PRAŠE	SK	Praše	1	-
067 PREBAČEVO	SK1	Zahodno Prebačevo	1	-
	SK2	Prebačevo	1	-
	SK3	Novo Prebačevo	1	-
	SK4	Ozko polje	1	-
070 PŠATA	SK1	Pšata	1	-
	SK2	Kurja vas	1	-
080 SPODNJI BRNIK	SK1	Spodnji Brnik	6	-
	SK2	Pokopališče	1	-
088 SUHA	SK	Suha	3	-
091 ŠMARTNO	SK	Šmartno	1	-
096 TRATA PRI VELESOVEM	SK1	Zgornja Trata	1	-
	SK2	Spodnja Trata	1	-
097 TRBOJE	SK1	Trboje	6	-
101 VELESOVO	SK	Velesovo	2	-
102 VISOKO	SK	Visoko	5	-
	S	Gornje polje	1	-
	R	Ob Kokri	1	-
104 VOGLJE	SK	Voglje	2	-
105 VOKLO	SK	Voklo	1	-
106 VOPOVLJE	SK1	Vopovlje	1	-
	SK2	Ob križišču	1	-
	SK3	Ob cesti	1	-

Oznaka naselja	Oznaka območja urejanja	Naziv območja urejanja	Št. ureditvenih enot v območju	Predv. izdel. PIN
111 ZALOG PRI CERKLJAH	SK1	Zgornja Trata	1	-
	SK2	Zgornji Zalog	1	-
	SK3	Spodnja Trata	2	-
	SK4	Srednji Zalog	2	-
	SK5	Spodnji Zalog	1	-
117 ZGORNJI BRNIK	SK1	Zgornji Brnik	4	-
	SK2	Ob cerkvi	3	-
121 ŽERJAVKA	SK	Žerjavka	1	-
	F1	Farma Hrastje	1	-
	F2	Farma Sorško polje	1	1
	F3	Farma Cerklje	1	-
	F4	Farma Lahovče	1	-
	L1	Letališče	1	UN
	L2	Avtocesta	1	-
	L3	Železnica	1	LN
	O1	Deteljica ob avtocesti	1	ZN

S temi prostorskimi ureditvenimi pogoji se ne urejajo območja veljavnih prostorskih izvedbenih aktov:

- prostorski ureditveni pogoji za ureditveno območje naselij: Preddvor, Tupaliče, Potoče, Breg ob Kokri (Uradni vestnik Gorenjske, št. 15/88)

- prostorski ureditveni pogoji za ureditvena območja naselij Šenčur in Srednja vas (Uradni vestnik Gorenjske, št. 15/88)

- ZN za vikend območje Cerkljanska Dobrava (Uradni vestnik Gorenjske, št. 7/89)

- LN vzporedni plinovod Vodice - Britof (Uradni vestnik Gorenjske, št. 15/88)

- LN vodovodno zajetje Kokra - Kranj (Uradni vestnik Gorenjske, št. 3/90)

Meja območja, ki se ureja s prostorskimi ureditvenimi pogoji, meje območij 3 urejanja, meje površin po namenu in meje ureditvenih enot so določene v grafičnem prikazu.

III. SKUPNI POGOJI ZA POSEGE V PROSTOR

6. člen

Skupni pogoji veljajo za vsa istovrstna območja urejanja, površine po namenu in ureditvene enote, razen če v posebnih pogojih ni določeno drugače.

1. Funkcija območja s pogoji za izrabo prostora in kvaliteto graditve ali drugega posega v prostor

7. člen

Glede na pretežno namembnost prostora se celotno območje deli na:

A. območja urejanja, ki so namenjena poselitvi; to so:

- S - območja za stanovanja
- SK - območja za stanovanja in kmetijstvo
- P - območja za proizvodnjo in servisne dejavnosti
- R - območja za šport in rekreacijo
- W - območja počitniških objektov
- F - območja živinorejskih farm
- E - območja za energetiko
- L - območja za promet
- O - območja za oskrbne dejavnosti,

B. površine, ki niso namenjene poselitvi; to so:

1 - kmetijske površine, ki so trajno namenjene za kmetijstvo (1. območje kmetijskih zemljišč)

2 - druge kmetijske površine (2. območje kmetijskih zemljišč)

G - lesnoproizvodni gozdovi

GV - trajno varovalni gozdovi

GP - gozdovi s posebnim namenom

V - vode

Z - stavbna zemljišča kot razpršena gradnja.

8. člen

Gradnja objektov je dopustna na komunalno opremljenih zemljiščih. Komunalno opremljeno zemljišče obsega: oskrbo z vodo, odvajanje odpadnih voda, oskrbo z električno energijo, urejen dovoz in urejen odvoz odpadkov. Zahteva ne velja za pomožne objekte.

Gradnja objektov za terciarne in kvartarne dejavnosti ter obrt je dopustna le, če je v območju možno zgraditi ustrezno število parkirnih površin.

V območjih, ki niso namenjena poselitvi, je za posege, ki spreminjajo geološke, pedološke, reliefne, hidrološke ali vegetacijske razmere, potrebno predhodno izdelati krajinskoekološko presojó. Zahteva ne velja za gradbene jame objektov.

V območjih za poselitev je za proizvodne in obrtne dejavnosti z emisijami in za hleve z več kot 40 glav velike živine potrebno predhodno izdelati krajinskoekološko presojó.

1.1. Pogoji glede vrste posegov v prostor

9. člen

Na celotnem območju, ki se ureja s temi prostorskimi ureditvenimi pogoji, so:

- za obstoječe objekte dopustna vzdrževalna dela, adaptacije, rekonstrukcije ter odstranitve objektov, razen objektov naravne in kulturne dediščine,

- za prometno omrežje in naprave dopustna redna vzdrževalna in obnovitvena dela, rekonstrukcije ter odstranitve,

- za komunalno in energetska omrežje in naprave ter za omrežje in naprave za zveze dopustna vzdrževalna dela, rekonstrukcije, novogradnje in odstranitve,

- za vodnogospodarske objekte in naprave dopustni: vzdrževanje, rekonstrukcije, gradnje in odstranitve.

A. Območja urejanja, ki so namenjena poselitvi

10. člen

V vseh območjih urejanja, ki so namenjena poselitvi in zanje ni predvidena izdelava prostorskega izvedbenega načrta, so poleg posegov, določenih v 9. členu tega odloka dopustne še:

- novogradnje prometnega omrežja in naprav;
- gradnje in ureditve za rekreacijo,
- ureditve javnih površin,
- ureditve pokopališč,
- postavitve spominskih plošč in drugih obeležij in
- postavitve začasnih objektov za prireditve.

V območjih za stanovanja (S) so dopustne še:

- dozidave in nadzidave obstoječih objektov,
- spremembe namembnosti objektov ali delov objektov za stanovanja, za terciarne in kvartarne dejavnosti in proizvodno obrt brez emisij,
- dopolnilne gradnje stanovanjskih objektov, objektov za terciarne in kvartarne dejavnosti in za proizvodno obrt brez emisij,
- gradnje in postavitve pomožnih objektov, razen pomožnih objektov za potrebe kmetijstva.

V območjih za stanovanja in kmetijstvo (SK) so dopustne še:

- dozidave in nadzidave obstoječih objektov,
- spremembe namembnosti objektov ali delov objektov za stanovanja; za potrebe kmetijstva, za terciarne in kvartarne dejavnosti ter za proizvodno obrt,
- dopolnilne gradnje stanovanjskih objektov, objektov za potrebe kmetijstva, za terciarne in kvartarne dejavnosti in za proizvodno obrt,
- gradnje pomožnih objektov.

V območjih za proizvodnjo in terciarne dejavnosti (P) so dopustne še:

- dozidave in nadzidave obstoječih objektov,
- spremembe namembnosti objektov ali delov objektov za proizvodnjo in terciarne dejavnosti,
- dopolnilne gradnje objektov in naprav za proizvodnjo in terciarne dejavnosti,
- postavitve ograj.

V območjih za šport in rekreacijo (R) so dopustne še:

- dozidave in nadzidave obstoječih objektov,
- spremembe namembnosti objektov ali delov objektov za šport in rekreacijo ter za gostinstvo in storitveno obrt za potrebe športa in rekreacije,
- novogradnje objektov in naprav za šport in rekreacijo ter za gostinstvo in storitveno obrt za potrebe rekreacije,
- postavitve ograj.

V območjih za počitniške objekte (W) so dopustne še:

- dozidave obstoječih objektov,
- spremembe namembnosti objektov ali delov objektov za stanovanja,
- dopolnilne gradnje počitniških objektov,
- gradnje pomožnih objektov: nadstrešnice, garaže, pergole, geosolarne naprave, vetrolovi.

V območjih živinorejskih farm (F) so dopustne še:

- dozidave in nadzidave objektov za potrebe živinorejskih farm,
- spremembe namembnosti objektov ali delov objektov za terciarne dejavnosti, ki so namenjene primarnim gospodarskim dejavnostim,
- novogradnje gospodarskih poslopij.

Za povečanje zmogljivosti živinorejskih farm je potrebna predhodna krajinskoekološka presoja.

V območjih za energetiko (E) so dopustne še:

- dozidave, nadzidave energetskih objektov ter objektov in naprav za terciarne dejavnosti,
- spremembe namembnosti objektov ali delov objektov za energetiko in za terciarne dejavnosti,
- novogradnje energetskih objektov in objektov za terciarne dejavnosti,
- postavitve ograj.

V območjih za oskrbne dejavnosti (O) so dopustne še:

- novogradnje objektov za terciarne dejavnosti.

B. Površine, ki pretežno niso namenjene poselitvi

11. člen

Poleg posegov, določenih v 9. členu tega odloka, so v območjih, ki niso namenjena poselitvi, dopustne še:

- novogradnje prometnega omrežja in naprav za potrebe primarnih dejavnosti in bivanja, ureditve počivališč in postajališč,
- postavitve ograj za potrebe primarnih dejavnosti in varstva voda.

Na prvem območju kmetijskih zemljišč (1) so dopustne še:

- novogradnje objektov, ki so z družbenim planom občine določeni kot izjemni posegi, in sicer: objekti, ki neposredno služijo primarni kmetijski proizvodnji; objekti za urejanje vodnega režima; širitev pokopališč,
- gradnje in postavitve pomožnih objektov za kmetijstvo,
- melioracije, ki so določene z družbenim planom.

Na drugem območju kmetijskih zemljišč (2) so dopustne še:

- novogradnje za potrebe kmetij, za turizem na kmetiji in za obrt kot dopolnilno dejavnost na kmetiji, na način, kot je določeno z družbenim planom,
- gradnje pomožnih objektov za kmetijstvo,
- ureditve za rekreacijo,
- postavitve začasnih objektov za prireditve,
- ureditve pokopališč ter gradnje mrliških vežic in kapelic,
- postavitve spominskih plošč in drugih obeležij.

V gozdovih (G, GV, GP) so dopustni posegi za potrebe gospodarjenja z gozdovi in lovstva. V lesnoproizvodnih gozdovih (G) so dopustne gradnje žag in deponij za les.

Posegi v gozdove so dopustni le, če niso v nasprotju s splošnimi funkcijami gozda. Pred načrtovanjem kakršnegakoli posega v gozd je potrebno pridobiti predhodno mnenje in pogoje pristojne gozdarske strokovne službe.

V trajno varovalnih gozdovih (GV) niso dopustne krčitve, ki bi ogrozile varo valno funkcijo in posegi, ki bi povečali labilnost terena.

V območjih voda (V) so dopustne ureditve za rekreacijo.

Na površinah razpršene gradnje (Z) na 1. območju kmetijskih zemljišč so dopustne še:

- dozidave in nadzidave obstoječih objektov, novogradnje kot nadomestne gradnje za enako namembnost, kot je zgrajeni objekt,
- spremembe namembnosti objektov ali delov objektov za potrebe kmetijstva in za turizem na kmetiji,
- novogradnje objektov za potrebe kmetij,
- gradnje pomožnih objektov,
- gradnje objektov in ureditve za rekreacijo,
- postavitve začasnih objektov za prireditve.

Na površinah razpršene gradnje (Z) na 2. območju kmetijskih zemljišč ter v območju lesnoproizvodnih gozdov (G) so dopustne še:

- dozidave in nadzidave obstoječih objektov, novogradnje kot nadomestne gradnje za enako namembnost, kot je zgrajeni objekt,
- spremembe namembnosti objektov ali delov objektov za potrebe kmetijstva in gozdarstva, za proizvodno in storitveno obrt brez emisij, za terciarne dejavnosti in za vikende,
- novogradnje objektov za potrebe kmetijstva in gozdarstva, za proizvodno in storitveno obrt brez emisij ter za turizem na kmetiji
- gradnje pomožnih objektov,
- gradnje objektov in ureditve za rekreacijo,
- postavitve začasnih objektov za prireditve.

1.2. Rezervati in varstvena območja

12. člen

V območjih rezervatov in varstvenih pasov infrastrukturnega omrežja in naprav, v območjih varstva naravne in kulturne dediščine, v trajno varovalnih gozdovih in gozdovih s posebnim namenom ter v varstvenih območjih vodnih virov in voda, ki so določeni v grafičnem prikazu, je izvajanje posegov omejeno skladno z veljavnimi predpisi ter s pogoji, opredeljenimi v tem odloku.

1.3. Območja, za katera bodo izdelani prostorski izvedbeni akti

13. člen

Na območjih, za katera bodo izdelani prostorski izvedbeni načrti, so do sprejetja le-teh dopustna:

- vzdrževalna dela, adaptacije in rekonstrukcije vseh objektov in naprav,
- postavitve začasnih objektov,
- ureditve zelenih površin,
- odstranitve objektov...

Ti posegi so dopustni pod pogojem, da ne bodo ovirali kasnejšega načrtovanja in da so skladni s predvidenimi ureditvami.

Skladnost s predvidenimi ureditvami ugotavlja upravni organ, pristojen za urejanje prostora, na podlagi programske zasnove ali osnutka prostorskega izvedbenega načrta.

2. Pogoji za oblikovanje posegov v prostor

2.1. Urbanistično oblikovanje

14. člen

Varovane robove naselij, ki so označeni v grafičnem prikazu ali so določeni v posebnih določbah, je treba ohranjati tako, da preko njih ni dopustna gradnja objektov.

V območjih varovanih pogledov, ki so označeni v grafičnem prikazu, niso dopustne gradnje in ureditve, ki bi zakrile kvalitetne poglede na objekte, naselja, naravne dominante ali dolge poglede na okolico.

Ježe teras so zavarovane in niso dopustni posegi, ki bi spremenili značilno podobo naravne oblikovanosti terena in vegetacije.

Med naselji je treba ohranjati zelene cezure.

Varovane gozdne robove in živice, ki so označeni v grafičnih prikazih ali določeni v posebnih določbah, je treba ohranjati in varovati tako, da se ne spremeni njihova oblika. V varovanih gozdnih robovih in živicah je dopustna sanitarna sečnja in obnavljanje rastlinskih sestojev.

15. člen

Pri določanju višine objektov je treba poleg predpisanih dopustnih višin za posamezne vrste objektov upoštevati tudi vertikalni gabarit naselja oziroma posameznih skupin objektov, tako da novi objekti po višini ne izstopajo iz celotne posodobitve naselja oziroma skupine objektov.

16. člen

Pri nadomestni gradnji je dopustna ohranitev dela obstoječega objekta, tako da se ohranjeni del in novi objekt povežeta v enotno oblikovano stavbno maso; nakloni strešin in kritina morajo biti enaki. Ohranjanje delov prvotnih objektov kot samostojnih objektov, ločenih od novih, ni dopustno.

Za objekte etnološke in umetnostne dediščine nadomestna gradnja ni dopustna.

17. člen

V ureditvenih enotah vaško jedro (vj) je dopustna nadomestna in dopolnilna gradnja stanovanjske hiše ali gospodarskega poslopja na parcelni meji ob ustrezni ureditvi strešnih odtokov in snegolovov.

Pri nadomestnih gradnjah objektov je treba ohranjati podedovano gradbeno linijo, če je ta razpoznavna, oziroma tisto, ki je določena v grafičnem prikazu.

Nadomestna gradnja na parcelni meji ne sme presepati višine prvotnega objekta.

18. člen

V vaških jedrih (vj) je treba pri lokacijah dopolnilnih gradenj lego objektov na parceli, orientacijo objekta, odmike od sosednjih objektov, gradbene mase, naklon strehe in smer slemena prilagoditi značilnostim ureditvene enote.

19. člen

Novogradnje objektov na območjih, ki niso namenjena poselitvi, so dopustne kot dopolnitve obstoječe zaidave. Novi objekti ne smejo biti postavljeni na vizualno izpostavljenih legah.

Začasnih objektov ni dopustno postavljati v neposredni bližini zavarovanih objektov kulturne dediščine.

Za preselitev kmetij na rob naselja ali na kmetijske površine je treba zasnovati celotno kmetijsko dvorišča in dostopov.

2.2. Arhitekturno oblikovanje

20. člen

Arhitekturno oblikovanje posegov v ureditvenih enotah vas in vaško jedro (v, vj), se mora zgledovati po oblikovnih kvalitetah objektov v posamezni ureditveni enoti, predvsem glede:

- sestave in razmerja osnovnih stavbnih mas,
- oblikovanosti strehe,
- oblikovanja in razmerja fasad,
- arhitekturnih elementov ter
- barve in teksture streh in fasad.

21. člen

Ureditvena enota: vaško jedro (vj):

Za oblikovanje stanovanjskih objektov velja:

- tloris: podolgovat, v razmerju stranic vsaj 1:1,4
- višina: največ P+1+M; pritličje pri vhodu največ 90 cm nad terenom; kolenčni zid visok največ 100 cm, pri tem sme biti višina kapi na strani vhoda največ 6,90 m nad terenom.

Za oblikovanje gospodarskih poslopij, objektov terciarnih in kvartarnih dejavnosti ter obrtnih delavnic velja:

- tloris: podolgovat, z razmerjem stranic vsaj 1 : 1,5; dopusten je tloris v obliki črke "L". Razmerja krakov vsaj 1 : 2, tloris daljšega kraka z razmerjem stranic vsaj 1 : 1,5.

Strehe objektov morajo biti dvokapnice nad osnovnim tlorisom ali sestavljene večkapnice s stranicami v istem naklonu od 38°-45°; sleme mora potekati v smeri daljše stranice objekta. Šotoraste strehe niso dopustne.

Določbe za ureditveno enoto vaško jedro (vj) veljajo tudi za vse ureditvene enote vasi (v) in za vso razpršeno gradnjo (z).

Ureditvena enota: enodružinska zazidava (e)

Za oblikovanje stanovanjskih objektov velja:

- tloris: podolgovat, z razmerjem stranic vsaj 1 : 1,4

- višina: P+1+M, pritličje pri vhodu je lahko največ 1,20 m nad terenom, kolenčni zid največ 1,20 m. Višina kapi je na strani vhoda največ 7,70 m nad terenom; P+2, pritličje pri vhodu 30 cm nad terenom, podstreha brez kolenčnega zidu. Višina kapi je na strani vhoda največ 8,60 m nad terenom.

Dopustna je gradnja dvojčkov. Gradbena masa je lahko v takem sorazmerju kot pri enodružinski hiši, lahko pa sta masi dveh objektov združeni po krajši stranici tlorisa in je skupen objekt v takem razmerju, kot je predpis za samostojen objekt.

Za oblikovanje objektov terciarnih in kvartarnih dejavnosti ter obrtnih delavnic velja:

- tloris: podolgovat, z razmerjem stranic vsaj 1 : 1,4 dopusten je tloris v obliki črke "L", razmerje stranic vsaj 1 : 2.

Strehe objektov morajo biti dvokapnice nad osnovnim tlorisom ali sestavljene večkapnice s strešinami v istem naklonu od 36°-45°; sleme mora potekati v smeri daljše stranice objekta. Šotoraste strehe niso dopustne.

Objekti, kot so: cerkve, kapelice, znamenja, graščine in dvorci, imajo lahko drugačen naklon od zgoraj predpisane.

22. člen

Dozidave in nadzidave objektov se morajo skladati s celotno stavbno maso objekta z oblikovanjem in z gradbenimi materiali osnovnega objekta. Prizidki z ravnimi strehami niso dopustni.

Prečni deli objekta po velikosti ne smejo biti višji od osnovnega objekta.

Z dozidavami in nadzidavami je treba doseči tako stavbno maso objekta, kot je določena za posamezno ureditveno enoto.

23. člen

Pomožni objekti morajo biti izvedeni skladno z oblikovanjem in materiali osnovnega objekta. Pomožni prostostoječi objekti, morajo imeti podolgovat tloris in simetrično dvokapno streho v naklonu od 36° do 45°; enokapnice in ravne strehe niso dopustne. Pomožni objekti kot prizidki morajo biti izvedeni tako, da se streha osnovnega objekta podaljša oziroma nadaljuje preko pomožnega v istem naklonu.

Stolpni silosi morajo biti postavljeni pod streho hleva oziroma gospodarskega poslopja.

Vrtno lope morajo biti lesene, streha je lahko šotorasta.

Postavljanje kioskov in prodajnih prikolic ni dopustno.

Vetrolovov ni dopustno dodajati na fasade starih kmečkih hiš.

Ograje v ureditvenih enotah vaško jedro in vas, naj bodo lesene ali iz naravnega avtohtonega kamna in ne višje od 0,80 m.

Ograje vrtov oziroma parcel v stanovanjskih območjih so dopustne do 1 m.

Ograje morajo biti izvedene v obliki žive meje, lesene ali žičnate z zasaditvijo.

V območju križišč in priključkov ograje ne smejo biti višje od 1 m in ne smejo segati v pregledno polje ceste.

24. člen

Zatrepi gospodarskih objektov so lahko ometani, v celoti leseni ali obloženi z navpično postavljenim opažem.

Balkoni oziroma ganki v enoti vaško jedro na čelnih fasadah stanovanjskih objektov so dopustni v nadstropju. Balkoni oziroma ganki na vzdolžnih fasadah stanovanjskih objektov in gospodarskih poslopij so dopustni v nadstropju in lahko potekajo le po delu fasade.

Ograje balkonov morajo biti lesene.

Napušči morajo biti tanke površine, konstrukcijski elementi (lege) naj bodo vidni.

Napuščev ni dopustno oblagati tako, da bi tvorili masivne elemente.

Odpiranje strešin je dopustno v obliki frčad. Strešine frčad morajo imeti enake naklone kot osnovna streha. Strešine frčad ne smejo biti višje, kot je osnovna streha.

25. člen

Strehe morajo biti krite s kritino sive, rdeče, rjave ali temnosive do grafitnosive barve. Dopustne so kritine z majhnimi strešniki, bakrena pločevina je dopustna na cerkvah, kapelicah, znamenjih, graščinah in dvorcih. Prosojna kritina je dopustna na gospodarskih poslopijih za dosuševanje sena le na delu južne strešine.

26. člen

Fasadne obloge iz umetnega kamna, keramičnih ploščic, fasadne opeke ali obloge iz umetnih snovi ter zasteklitve s steklaki niso dopustne.

Za zaščito opažev in ograj je dopustna uporaba zaščitnih sredstev v sivi do grafitnosivi ali temnorjavi barvi.

27. člen

Za vzdrževalna dela, adaptacije, rekonstrukcije, dozidave in nadzidave veljajo enaki pogoji za oblikovanje objektov kot za novogradnje.

Pri vzdrževalnih delih, adaptacijah, rekonstrukcijah, dozidavah in nadzidavah objektov krajevno značilne arhitekture je treba ohranjati ornamente, značilne gradbene materiale, detajle, razporeditve odprtih in njihova razmerja ter naklon strešin. Prilagajati se je treba razmerjem fasad in razmerjem stavbne mase.

V primeru spremembe namembnosti objektov kmečkih domov krajevno značilne arhitekture niso dopustne bistvene spremembe zunanosti objekta.

2.3. Oblikovanje drugih posegov

28. člen

Ureditve vodotokov so dopustne predvsem z uporabo naravnih materialov oziroma tako, da je čim manj vidnega betona. Kjer razmere dopuščajo, je treba ohranjati naraven potek vodotoka (meandri). Visokodebelno vegetacijo ob vodotokih je potrebno ohranjati v čim večji meri.

29. člen

Pri urejanju kmetijskih zemljišč, pri kmetijskih agromelioracijah, je treba ohranjati pasove vegetacije in posamezna debelejša drevesa ali skupine dreves. Prav tako je treba ohranjati gozdni rob, ga na novo zasaditi ali okrepiti.

Pri melioracijah in hidromelioracijah je treba ohranjati naravne značilnosti prostora. Kjer razmere to dopuščajo, je potrebno ohraniti prvotni potek vodotoka in vegetacijo ob njem ali jo ponovno zasaditi.

30. člen

Odpiranje novih gramoznic ni dopustno.

Dopustno je odvzemati mivko, pesek, prod in kamen iz naravnih vodotokov, iz vodnih in privodnih zemljišč: če je dokazan večji dotok plavin od transportne sposobnosti vodotoka; če obstaja stalna težnja dviganja gladine zaradi zaprojevanja; če zaprojevanje ogroža vodnogospodarske objekte in naprave; če je ogrožen dotok vode v podtalnico; če je potrebno poglobiti dno zaradi plovbe ali boljšega odtoka vode.

Ob sanaciji se opuščeni kopi v bližini vodotokov lahko zalijejo z vodo.

31. člen

Nasipe in odkopne brežine je potrebno zavarovati pred erozijo. Potrebna je zatravitev ali zasaditev z grmovnicami, ki dobro vežejo podlago. V primeru, da naravna zavarovanja niso zadostna, je treba uporabljati take elemente za zavarovanje, ki omogočajo kasnejšo zasaditev z grmovnicami.

Betonske škarpe morajo biti arhitekturno oblikovane ali obložene z naravnim kamnom.

32. člen

Pri urejanju okolice objektov in javnih površin mora izvajalec gradbenih del med gradnjo objekta zavarovati vegetacijo pred poškodbami ter po končani gradnji odstraniti provizorije in odvečni gradbeni material ter urediti okolico.

33. člen

Napisi in reklame ne smejo biti postavljene nad slemenom. Na objektih naravne in kulturne dediščine reklame niso dopustne.

3. Pogoji za določanje gradbenih parcel in funkcionalnih zemljišč

34. člen

Gradbena parcela se določa glede na velikost in namembnost objekta, lego sosednjih objektov, oblikovanost zemljišča in glede na posestne meje. Gradbena parcela za prostostoječo individualno stanovanjsko hišo meri največ 600 m². Pri določanju gradbene parcele kmetije se upošteva tudi medsebojna razporeditev objektov kmetije, vrsta kmetijske proizvodnje in potrebni manipulativni prostor za kmetijsko mehanizacijo. Gradbena parcela kmetije meri najmanj 2000 m².

Funkcionalno zemljišče se določa glede na velikost in namembnost objekta ter oblikovanost zemljišča. Omočati mora normalno uporabo in vzdrževanje objekta z vsemi spremljajočimi prostorskimi potrebami, razen v primeru, da je del teh potreb zagotovljen na drugem zemljišču. Za stanovanjske objekte je širina funkcionalnega zemljišča okrog objekta najmanj 2,5 m, širina dovoza do objekta pa je najmanj 3 m. Za kmetijske objekte je širina funkcionalnega zemljišča ob objektu najmanj 2,5 m, širina dovoza je najmanj 3,5 m. Če je dejansko zemljišče pri obstoječih objektih manjše od funkcionalnega zemljišča, ugotovljenega na osnovi navedenih meril, se upošteva dejanska površina zemljišča (parcele).

Pri objektih z dejavnostmi, kjer se pojavlja veliko število avtomobilov (gostilne, servisi, delavnice za popravila avtomobilov, banke, pošte) ali pa so potrebne manjše

deponije, je treba zagotoviti parkirne prostore oziroma deponije na funkcionalnem zemljišču pri objektu ali na skupnem funkcionalnem zemljišču za več objektov skupaj.

4. Pogoji za prometno urejanje in urejanje sistemov zvez

35. člen

Rekonstrukcije prometnic z večjim odstopanjem od obstoječih tras niso dopustne.

V rezervatih, predvidenih za rekonstrukcijo cest, so na obstoječih objektih dovoljena le tekoča vzdrževalna dela in drugi posegi v skladu s predpisi.

Rekonstrukcije in preplastitve cest je treba izvajati tako, da se nivo ceste ne dviga nad nivoje vhodov v objekte, ter da se s tem ne poslabšuje dostopnost do teh objektov za funkcionalno ovirane ljudi. Na prometnih ožinah je potrebno zagotoviti minimalne širine pločnikov za pešce.

Na osrednjih vaških prostorih in trgih je treba urediti avtobusna postajališča in zbiralnice mleka. Površine trgov je treba urediti tako, da se s tlaki ločijo primarne vozne površine od drugih vozni in peš površin.

36. člen

Poljske in gozdne poti smejo biti široke največ 3 m. Širše so lahko na zavojih in na delih, kjer je predvideno izogibališče ali daponija za les.

37. člen

Parkirišča morajo biti asfaltirana in opremljena z volilci olj.

Večja parkirišča in počivališča ob magistralnih in regionalnih cestah izven ureditvenih območij naselij morajo biti opremljena s klopmi, smetnjaki, sanitarijami in pitno vodo.

38. člen

Prehodi za pešce morajo biti izvedeni tako, da so uporabni za funkcionalno ovirane ljudi.

Avtobusna postajališča morajo imeti označene in osvetljene prehode čez cesto.

39. člen

Ob medkrajevnih kablih je v trimeterskem pasu dopustna le gradnja komunalnih naprav.

Na objektih kulturne dediščine postavitev televizijskih anten niso dopustne.

5. Pogoji za komunalno in energetsko opremljanje

40. člen

Vse objekte, ki imajo ali so priključeni na vodovod, je potrebno priključiti na javno kanalizacijo za odvod odpadne vode in na čistilno napravo za njeno čiščenje.

Do izgradnje omrežja in naprav za odvod in čiščenje odpadnih voda so obvezne dvoprekatne nepretočne greznice, ki jih prazni in vsebino odvažata pooblaščenca organizacija na ustreznih odlagalniščih.

Po izgradnji kanalizacije je potrebno vse objekte v zbirnem območju priključiti na novograjeno omrežje.

Meteorne vode se morajo odvajati površinsko ali v ponikovalnice.

Začasni objekti, ki uporabljajo vodo oziroma so priključeni na vodovod, morajo imeti urejeno odvodnjavanje odpadnih voda.

41. člen

Komunalne in energetske ureditve morajo biti izvedene na način, ki zagotavlja varstvo okolja in ustreza pogojem obrambe in zaščite.

Komunalno omrežje in naprave morajo biti vkopane v teren. Zemljišča tras podzemnih napeljav oziroma vodov je potrebno po izvedbi napeljave sanirati tako, da se odstrani odvečni material, teren pa zatravi oziroma zasadi z avtohtonimi grmovnicami.

Nadzorne komunalne in energetske objekte je treba postavljati nevpadljivo, predvsem ne na osrednjih prostori-rah naselja. Objekti morajo biti arhitekturno oblikovani. Ravne strehe niso dopustne, naklón strehe mora biti prilagojen sosednjim objektom. Postavitve teh objektov v območjih varstva naravne in kulturne dediščine niso dopustne.

42. člen

Prostozačni elektrovi ne smejo potekati v smeri kvalitetnih in varovanih pogledov.

43. člen

Male hidroelektrarne so v območjih predvidenih naravnih spomenikov dopustne le v sklopu obstoječih ali na mestu nekdanjih mlinov in žag, izjemoma tudi na drugih lokacijah, če predvideni posegi ne bodo poškodovali naravnih razmer, zaradi katerih je območje predlagano za zavarovanje. Male hidroelektrarne v območjih naravne dediščine so dopustne na krajinsko in ekološko sprejemljivih lokacijah.

Pri urejanju malih hidroelektrarn mora biti zagotovljen prehod rib (ribja steza) in takšen pretok vode, ki zagotavlja biološki minimum. Tlačni vodi morajo biti vkopani, zemljišče pa urejeno in zavarovano proti eroziji. Pri vkopavanju tlačnih cevi ni dopustno zasipavanje struge z odvečnim materialom. Dopustne so obnovitve starih rak za potrebe malih hidroelektrarn.

44. člen

Sončne zbiralnike je dopustno postavljati na streho, balkonske ograje in zatrepe, tako da ležijo v njihovi ravnini. Postavitve nad slemenom in na objektih kulturne dediščine niso dopustne.

45. člen

Odjemna mesta s kontejnerji in zabojniki v naseljih morajo biti urejena na vizualno neizpostavljenih lokacijah, imeti morajo utrjeno površino, tako da je omogočeno enostavno čiščenje. Odjemna mesta za kosovni odpad in steklovino naj bodo v naseljih postavljena v bližini trgovin ali parkirnih površin. Odjemna mesta za odpadke na pokopališčih morajo biti urejena v sklopu ograje – zidu pokopališča, vendar ne na vidno izpostavljeni lokaciji.

6. Pogoji za varstvo in urejanje voda

46. člen

Obstoječe izvire vode je potrebno varovati pred onesnaženjem in jih vzdrževati za potrebe napajanja živine in za požarno varnost.

Izgradnja črpališč talne in izvirne vode ter vodnih zajetij je dopustna tako, da se po končanih delih okolica objektov zatravi in zasadi.

V območjih predvidenega in obstoječega zavarovanja vodnih virov veljajo naslednji režimi:

- za najožje varstveno območje (I) so dopustne samo:
- ureditve in zavarovanja vodnega zajetja ter sanacije neustreznih higienskih razmer;

- adaptacije in rekonstrukcije obstoječih objektov po predhodni sanaciji odvajanja odpadnih voda;

- za ožje varstveno območje (II) niso dopustne:
- novogradnje objektov, razen adaptacije, rekonstrukcije, dozidave in nadzidave obstoječih objektov po predhodni sanaciji odvajanja odpadnih voda,

- izkoriščanje mineralnih surovin,
- širitve obstoječih in urejanje novih odlagališč odpadkov,

- urejanje skladišč naftnih derivatov in nevarnih snovi,

- agromelioracije, ki vključujejo intenzivno gnojenje;
- za širše varstveno območje (III) niso dopustne:

- širitve obstoječih in urejanje novih odlagališč odpadkov,

- urejanje skladišč nevarnih snovi,
- urejanje skladišč naftnih derivatov, razen za lokalne potrebe, izvedba mora biti dvoplaščna,

- ponikovanje odpadnih voda;
- za vplivno varstveno območje ni dopustno:

- urejanje skladišč naftnih derivatov in nevarnih snovi nad 200 m³ prostornine,

- gradnja naftovodov,
- gradnja objektov, ki bi znatno zmanjšali naravno ponikovanje padavin ali zmanjševali naravno infiltracijo iz vodotokov.

47. člen

Za potrebe vzdrževanja vodotokov je treba zagotoviti 10 m odmik objektov od roba brežine, razen za mlino, žage in male hidroelektrarne. Za vse posege v tem pasu je potrebno pridobiti mnenje pristojne vodne uprave in zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine.

Ohraniti je treba značilni tok reke Pšate z meandri in sipinami. Ohraniti je treba naravno strugo reke Reke v delih, kjer še ni v umetnem koritu oziroma še ni kanalizirana.

7. Merila in pogoji za varstvo naravne in kulturne dediščine

48. člen

Posegi, ki bi razvrednotili, poškodovali ali uničili naravno ali kulturno dediščino, niso dopustni.

Za vse posege na objekti in v območjih naravne in kulturne dediščine je potrebno pridobiti strokovno mnenje pristojne organizacije za varstvo naravne in kulturne dediščine.

IV. POSEBNE DOLOČBE ZA POSEGE V PROSTOR

49. člen

Zaradi visoke talne vode morajo biti objekti v naseljih: Glinje, Poženik, Pšata, Suha, Šmartno in Zalog pri Cerkljah nepodkleteni. Višina objektov je P+1 ali P+1+M, pritličje pri vhodu 30 cm nad ternom.

50. člen

Na delu zemljišča parc. št. 331/1 k.o. Tupaliče, v izmeri okoli 2000 m², z oznako razpršena gradnja (z), so dopustni naslednji posegi:

- novogradnja objektov za potrebe veterinarske ambulante z laboratorijem in stacionarjem
- gradnja pomožnih objektov.

Za lokacije objektov so potrebne predhodne smerne gozdne gospodarstva.

51. člen

001 Adergas

Na zemljišču parc. št. 652 k.o. Velesovo, v severnem delu parcele, v izmeri 1000 m², je dopustna samo ureditev trga pred samostanom, s parkirišči, pod pogoji, ki jih določi Zavod za varovanje naravne in kulturne dediščine.

Ohraniti je treba zeleni pas z živicami ob potoku z južne strani, od koder je kvaliteten pogled na samostan.

52. člen

009 Breg ob Savi

V ureditveni enoti (vj) je treba ohraniti značilno smer slemen, pravokotno na cesto skozi naselje.

Širitev naselja na breg reke Save, ki je predlagana za naravno znamenitost in v gozd na severovzhodu, ni dopustna.

Zazidava na ježi na vzhodnem robu vaškega jedra naj po višini ne presega sedanjega gabarita.

53. člen

016 Češnjevček

Dopolnilna gradnja na zemljiščih vzhodno od podružne cerkve sv. Duha zaradi varovanja vedut ni dopustna.

V območju Virškovega bajerja (R) je potrebno vse ureditve podrediti varovanju naravne okolice bajerja, ki je hidrološka in botanična dediščina. Pri ureditvah je potrebno varovati pas gozda med naseljem in bajerji.

54. člen

024 Hotemaže

Širitev naselja proti severu in jugu ob cesti ni dopustna, enako ni dopustna širitev gradnje stanovanjskih hiš na spodnji terasi ob Kokri.

55. člen

025 Hrastje

Širitev naselja proti severozahodu in jugovzhodu ob cesti in na gozdne površine proti zahodu ni dopustna.

56. člen

029 Jama

V ureditveni enoti vaško jedro (vj) naj se ohrani značilna zazidava na zahodni strani ceste, to je: dvojni vzporedni objekti z zatrečno fasado do ceste, značilna oblikovanost objektov in gradbena linija.

Širitev naselja proti severu in jugu ni dopustna, ohraniti je treba zelene cezure med naselji.

57. člen

036 Lahovče

Gradnja objektov v "podkvi" ni dopustna, prav tako ni dopustna rast naselja preko regionalne ceste ter proti severu in vzhodu.

58. člen

043 Mavčiče

V ureditveni enoti vaško jedro (vj) naj se ohrani značilna zazidava ob cesti, to je dvojni vzporedni objekti z zatrečno fasado do ceste.

Širitev naselja ob cesti proti severu in jugu ni dopustna.

Ohraniti je treba značilno podobo naselja na vedutno izpostavljeni legi ob župni cerkvi sv. Pavla.

Pri gradnji objektov ob reki je treba zagotoviti odmik 10 m od brega. Ta del naj se uredi kot javna peš pot z zasaditvijo visokodebelne vegetacije.

59. člen

053 Olševček

Ni dopustna širitev naselja preko ježe, omeji naj se širitev proti ravnini na zahodu.

60. člen

064 Poženik

Na zemljiščih parc. št. 596/1, 600 in 601 k.o. Šmartno z oznako razpršena gradnja (z) so dopustni naslednji posegi:

- gradnje in ureditve za ribogojništvo in vzrejo rakov, z gradnjo spremljajočega stanovanjsko-gospodarskega objekta za vzdrževanje tehnološkega procesa gojenja,

- gradnje pomožnih objektov.

61. člen

065 Praprotna polica

Širitev naselja ob poti v smeri proti jugozahodu ni dopustna.

Širitev naselja na vzhodno stran v gozd ni dopustna. Obstoječi gozdni rob je potrebno ohraniti, na poškodovanih mestih pa ponovno zasaditi.

V ureditveni enoti (e1) so dopustne gradnje in ureditve v skladu z zazidalno situacijo v merilu 1 : 1000.

62. člen

066 Praše

Širitev naselja proti severu in jugu ni dopustna.

Na pomolu ob reki je dopustna ureditev razgledišč, počivališč, poti za obiskovalce ter ureditev dostopov do vode. Gradnja objektov v območju zavarovanja dediščine ni dopustna.

63. člen

067 Prebačevo

Ohranjati je treba tipično obcestno zazidavo.

Širitev naselja proti severu, jugu in vzhodu ni dopustna.

V osrednjem delu so proste površine ob cerkvi primerne za terciarne dejavnosti.

Dopustna je ureditev pristana s privezovališčem za plovbo po jezeru, gostinsko ponudbo, razglediščem.

V osrednjem delu naselja, na spodnji terasi na travniku, dopustna ureditev igrišč za igre na travi, brez poseganja na površine, zaraščene z gozdom.

Na zemljiščih parc. št. 194, 160/1, 220 del in 160/1 del, je dopustna gradnja objektov terciarnih dejavnosti s stanovanji. Za posamezno lokacijo je zaradi bližine cerkve potrebno soglasje Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine.

Na zemljišču parc. št. 190 k.o. Hrastje je dopustna le gradnja stanovanjske hiše za potrebe kmetije.

64. člen

080 Spodnji Brnik

Širitev naselja proti jugozahodu in nasploh preko regionalne ceste ni dopustna.

V ureditveni enoti vaško jedro (vj) naj se ohrani značilna gručasta zazidava.

Gradnja objektov na zemljišču parc. št. 120/1 k.o. Sp. Brnik, je dopustna ob sočasni ureditvi skupnega dostopa na regionalno cesto proti Cerkljam. Dostop naj ne bo v samem križišču preko zemljišča parc. št. 1079/17 k.o. Sp. Brnik.

Na delu zemljišča parc. št. 625 k.o. Sp. Brnik, kjer so dopustni izjemni posegi, je dopustna le gradnja gospodarskih objektov za potrebe kmetije.

65. člen

088 Suha

V ureditveni enoti vaško jedro (vj) je treba ohraniti značilno prečno orientacijo slemen.

66. člen

091 Šmartno

Na zemljiščih južno in zahodno od cerkve sv. Martina gradnja ni dopustna.

67. člen

096 Trata

Na severnem delu zemljišča parc. št. 809 k.o. Vele-sovo, v izmeri 900 m², ki je stavbno zemljišče, je dopustna le gradnja parkirišč, s paviljonskim oskrbnim objektom.

Na zemljiščih parc. št. 841/2, 841/3 in 841/4 je dovoljena le gradnja bencinskega servisa.

68. člen

097 Trboje

V ureditveni enoti vaško jedro (vj) je ureditev ceste podrejena tipični zazidavi vzdolž oziroma pravokotno na cesto in naj gradbena linija objektov ostane.

Ni dopustna rast naselja proti severu in severovzhodu.

Na zahodnem delu zemljišča parc. št. 1028/4 k.o. Trboje, je ob obali jezera, na površini, ki je varovalni gozd (GV), dopustna gradnja čolnarne s privezom na splavu. Objekt mora biti lesen. S ceste je dopusten do objekta le peš dostop.

Na zemljiščih parc. številke: 858/1, 858/2, 856/2, 856/3, 855/2, 855/3, 854/1, 854/3, 853/2, 853/4, 852/5, so dopustne le gradnje in ureditve za kvartarne dejavnosti ter šport in rekreacijo.

69. člen

101 Velesovo

Na zemljiščih parc. št. 139/3, 139/4, 135/3, 133 k.o. Velesovo, je dopustna samo gradnja in ureditev nogometnega igrišča s spremljajočim objektom za garderobe in sanitarije.

70. člen

102 Visoko

Pred posegi v prostor za katere je potrebno lokacijsko dovoljenje je za območje urejanja (R) potrebno izdelati celotno zasnovo ureditve športnorekreacijskih objektov in naprav.

71. člen

106 Vopovlje

Na delu zemljišč parc. št. 593 in 600 k.o. Lahovče z oznako razpršene gradnje (z) je dopustna gradnja počivališča s spremljajočimi gostinsko storitvenimi dejavnostmi.

72. člen

117 Zg. Brnik

V ureditveni enoti vaško jedro (vj) naj se na vzhodni strani ceste ohrani značilna vzdolžna zazidava ob cesti.

V ureditveni enoti e1 so dopustne gradnje in ureditve v skladu z zazidalno situacijo v merilu 1 : 1000 in naslednjimi pogoji, ki veljajo za zgrajene in predvidene objekte.

Pred izdajo lokacijskih dovoljenj za predvidene objekte in za objekte zgrajene brez dovoljenj je potrebno izvesti: parcelacijo vseh dostopnih poti, razširitev dostopne ceste z južne strani z ureditvijo priključka ter skupno opremo z vodovodom in elektriko.

Na zemljišču parc. št. 571/4 k.o. Zg. Brnik z oznako razpršena gradnja (z) je dopustna novogradnja stanovanjske hiše.

Pred vsakim posegom na zemljišče parc. št. 47/1 in zemljišča parc. št. 76/1, 79/1 ter 80 vse k.o. Zg. Brnik, za katerega je potrebno lokacijsko dovoljenje, je predhodno potrebno določiti funkcionalni prostor sosednjih kmetij ter iz vsakega območja en skupen dostop na javno cesto.

73. člen

F1 Farma Hrastje

Širitev območja ni dopustna.

Na južnem robu je treba ohraniti visoke hraste.

Na jugovzhodnem delu je dopustna ureditev deponije gradbenega materiala, parkirišče za kupce je treba urediti znotraj kompleksa.

Rekonstrukcije objektov in novogradnje naj ne prese-gajo višine 6 m.

Dopustna je postavitev žične ograje višine 1,80 m okrog kompleksa, z zasaditvijo.

74. člen

L1 Letališče Brnik

Poleg posegov, dopustnih po 13. členu tega odloka, so v območju urejanja (L1) Letališče dopustni (po posameznih conah) naslednji posegi:

Cona 1, manevrske površine:

- gradnja oziroma razširitev vojaške rulne steze od hitre spojnice proti praču 31 in postavitev svetlobnonavigacijske in meteorološke opreme;

Cona 4, potniški kompleks:

- razširitev obstoječega potniškega terminala proti platformi za potrebe restavracije in VIP salona ter odhodnih čakalnic;

- adaptacija kontrolnega stolpa in gradnja prizidka,

- gradnja upravne stavbe s kontrolnim stolpom za potrebe Republiške uprave za zračno plovbo; vključno z energetskega objekta,

- nadzidava skladišča za potrebe poslovnih prostorov in cateringa;

Cona 5, avioblagovni promet:

- nadzidava avioblagovnega skladišča;

Cona 6, mirujoči promet:

- gradnja večetažne parkirne hiše;

Cona 9, tehnična baza Adria Airways:

- širitev obstoječega hangarja letalske enote policije,

- gradnja novega hangarja Adria Airways s pripadajočimi manevrskimi površinami;

Cona 10, poslovni del in sekundarne dejavnosti Adria Airways:

- gradnja poslovne hiše Adria Airways;

Cona 13, poslovna aviacija in servisno poslovne dejavnosti:

- gradnja novega hangarja za potrebe Izvršnega sveta Republike Slovenije, s pripadajočimi manevrskimi površinami ter povezavami na rulno stezo,

- gradnja več hangarjev za poslovno aviacijo, z možnostjo servisne in proizvodne dejavnosti, s pripadajočimi manevrskimi površinami,

- gradnja helikopterske baze Ministrstva za notranje zadeve Republike Slovenije,

- gradnja heliporta;

Cona 14, komunalna cona:

- izgradnja tehnološke čistilne naprave;

Cona 15, helikopterska baza:

- gradnja objektov helikopterske enote Ministrstva za obrambo Republike Slovenije,

- gradnja helikopterske baze Ministrstva za notranje zadeve Republike Slovenije;

Cona 16, območje posebnega pomena:

- rekonstrukcija obstoječih in gradnja spremljajočih objektov,

- gradnja heliporta;
- Cona 17, območje gasilskega poligona;
- gradnja objekta s stolpom za namestitvev pristajalnega radarja;
- Cona 18, energetske objekti za napajanje namenskih površin:

- razširitev trafo postaje trafo postaje št. 6,
- postavitvev ograje okrog trafo postaje;

Cona 19, javni promet:

- gradnja križišča (K1),
- gradnja dela internega cestnega sistema,
- rekonstrukcija križišča (K2);

Cona 20, komunalne naprave:

- rekonstrukcija vodovodnega omrežja,
- izgradnja tehnološkega kanalizacijskega omrežja.

V oddaljenosti 150 m, obojestransko od osi pristajalne steze, je potrebno upoštevati omejitve višinskih gabaritov v skladu z lego tranzitne in horizontalne ravnine, ki sta določeni v grafičnem prikazu.

Za vse posege, ki so dopustni pred izdelavo ureditvenega načrta, je ob izdelavi lokacijske dokumentacije potrebno izdelati situacijo celotne cone, kjer je predlagan poseg.

V. KONČNE DOLOČBE

75. člen

Prostorski ureditveni pogoji so občanom, organizacijam in skupnostim stalno na vpogled pri upravnem organu občine Kranj, pristojnem za urejanje prostora, in pri Krajevnih skupnostih: Britof, Brnik, Cerklje, Mavčiče, Olševke-Hotemaže, Pozenik, Predvor, Predoslje, Šenčur, Trboje, Velesovo, Visoko, Voglje, Voklo in Zalogo.

76. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

77. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-04/1989-04

Kranj, dne 8. julija 1993.

Predsednik
Skupščine občine Kranj
Vitimir Gros, dipl. inž. l. r.

1742.

Na podlagi 99. v zvezi z 82. členom Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91), 5. člena in drugega odstavka 21. člena Odloka o ustanovitvi stanovanjskega sklada občine Kranj (Uradni list RS, št. 25/93) ter 244. člena Statuta občine Kranj (Uradni vestnik Gorenjske, št. 25/82) je Izvršni svet Skupščine občine Kranj na 139. seji dne 7. 7. 1993 sprejel

PRAVILNIK

o dodeljevanju sredstev stanovanjskega sklada občine Kranj

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo:

1. nameni, za katere se dodeljuje sredstva stanovanjskega sklada občine Kranj (v nadaljevanju: sredstva);

2. kategorije upravičencev in pogoji za pridobitev posojil;

3. kriteriji za oblikovanje prednostnega vrstnega reda za dodelitev posojil;

4. postopek in način dodeljevanja posojil;

II. NAMENI, ZA KATERE SE DODELJUJEJO SREDSTVA

2. člen

Sredstva se dodeljujejo za:

- posojila z ugodno obrestno mero,
- pomoč pri odplačevanju posojil.

3. člen

Posojila z ugodno obrestno mero so tista posojila, pri katerih obrestna mera zagotavlja ohranjanje realne vrednosti posojenega denarja in pokriva stroške posojila.

4. člen

Posojila so namenjena za:

- nakup stanovanj,
- stanovanjsko gradnjo,
- prenavo, sanacijo ali obsežnejša vzdrževalna dela stanovanj ali stanovanjskih hiš.

5. člen

Pomoč pri odplačevanju posojil se dodeljuje za:

- nadomestilo posojila z neugodnimi posojilnimi pogoji s posojilom z ugodnejšimi posojilnimi pogoji,
- zmanjšanje posojila,
- subvencioniranje obrestne mere odobrenih posojil.

Pomoč pri odplačevanju posojil je lahko dodeljena v eni izmed navedenih oblik ali večih hkrati. Pomoči iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka se dodeljujejo izjemoma v primerih izredno težkih socialnih razmer ali posledic višje sile.

6. člen

Obrestna mera za odobrena posojila ne more biti nižja kot je $R + 3\%$. Mesečna anuiteta ne more biti nižja od mesečne neprofitne najemnine za poprečno stanovanje v občini Kranj.

Višino obrestne mere za posojila z vsakim razpisom določi Upravni odbor stanovanjskega sklada občine Kranj (v nadaljevanju: upravni odbor).

III. KATEGORIJE UPRAVIČENCEV IN POGOJI ZA PRIDOBITEV POSOJILA

7. člen

Posojila po tem pravilniku lahko dobijo fizične osebe, državljani Republike Slovenije, s stalnim bivališčem v občini Kranj in občinah, ki mejijo na občino Kranj, pa svoje stanovanjsko vprašanje rešujejo na območju občine Kranj.

8. člen

Upravičenci do posojila po tem pravilniku morajo izpolnjevati vsaj enega od naslednjih splošnih pogojev:

- da si z nakupom ali gradnjo primerne stanovanja ali stanovanjske hiše (v nadaljevanju: stanovanja) prvič rešujejo svoje stanovanjsko vprašanje;
- da jim je zaradi spremenjenih družinskih, zdravstvenih ali socialnih razmer dosedanje stanovanje postalo neprimerno;

– da si svoje stanovanjske razmere izboljšujejo ali razrešujejo z vlaganjem sredstev v prenavo, sanacijo ali obsežnejše vzdrževanje stanovanj ali stanovanjskih hiš;

- da so si svoje stanovanjsko vprašanje razrešili z najemom posojil pred uveljavitvijo tega pravilnika, pa jih zaradi neugodnih kreditnih pogojev ne zmorejo v celoti odplačati, izpolnjujejo pa pogoje iz 1. in 2. alinee tega člena.

9. člen

Poleg splošnih pogojev, navedenih v prejšnjem členu, se v vsakem razpisu lahko določijo še posebni pogoji, kot na primer:

- premoženjsko stanje prosilca in njegove družine,
- višina lastnih sredstev oziroma dosedanjih vlaganj,
- kreditna sposobnost prosilca oziroma soplačnika,
- višja faza gradnje in s tem hitrejša rešitev stanovanjskega vprašanja,
- starost gradbenega dovoljenja,
- soglasje k priglavitvi del.

IV. KRITERIJI ZA OBLIKOVANJA PREDNOSTNEGA VRSTNEGA REDA ZA DODELITEV POSOJIL

10. člen

Kriteriji za ocenjevanje vlog upravičencev iz 8. in 9. člena tega pravilnika zajemajo:

- način reševanja stanovanjskega vprašanja,
 - primernost in kvaliteta sedanjega stanovanja,
 - materialno premoženjsko stanje prosilca in njegove družine,
 - socialno in zdravstveno stanje prosilca in njegove družine,
 - delovno dobo prosilcev, ki so brez stanovanja ali podnajemniki.
- Ob upoštevanju navedenih kriterijev imajo prednost in večje ugodnosti pri dodelitvi posojila:
- mlade družine,
 - družine z večjim številom otrok,
 - družine z manjšim številom zaposlenih,
 - mladi,
 - razširjene družine.

Upravni odbor za vsak razpis določi še druge prednostne kategorije prosilcev, kot na primer:

- kadri posebnega pomena za občino,
- dolžina bivanja v občini Kranj,
- višina lastnih sredstev.

Za mlado družino se šteje družina z najmanj enim otrokom, v kateri nobeden od staršev ni star več kot 35 let in še noben otrok ni šoloobvezen.

Za družine z večjim številom otrok se šteje družina, v kateri so najmanj trije otroci.

Za družine z manjšim številom zaposlenih se šteje družina, v kateri je zaposlen samo prosilec.

Za mlade prosilce se štejejo samske osebe, mlajše od 30 let.

Pri invalidnosti prosilca ali člana njegove družine se upošteva invalidnost s 100 % telesno okvaro, ugotovljena s sklepom ali odločbo Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Za invalidnost se šteje tudi motnja v duševnem in telesnem razvoju ali trajna nesposobnost za delo.

Za daljše bivanje v občini se šteje, če to traja najmanj 10 let.

Za daljšo delovno dobo se šteje, če traja najmanj tretjino polne delovne dobe.

Razširjena družina je družina, v kateri živijo tri generacije ožjih družinskih članov prosilca, kot jih opredeljuje 6. člen stanovanjskega zakona.

V. POSTOPEK IN NAČIN DODELJEVANJA POSOJIL

11. člen

Sredstva se delijo na podlagi razpisa, ki ga ob upoštevanju določil stanovanjskega zakona in tega pravilnika sprejme upravni odbor.

Razpis se javno objavi v časopisu Gorenjski glas.

12. člen

Razpis iz 11. člena tega pravilnika mora vsebovati naslednje:

- namen, za katerega se delijo sredstva,
- višino sredstev, namenjenih za dodelitev,
- kategorijo upravičencev do razpisanih sredstev,
- splošne pogoje in merila, ki jih morajo izpolnjevati upravičenci za pridobitev sredstev,
- posebne pogoje in merila, ki jih morajo izpolnjevati upravičenci za pridobitev sredstev,
- osnovne podatke, ki jih morajo upravičenci navesti v vlogi,
- mesta, kjer se delijo vloge,
- ceno za kvadratni meter stanovanjske površine, ki se uporablja kot osnova za izračun višine dodeljenih sredstev,
- standarde stanovanjske površine,
- najvišja možna višina odobrenih sredstev posameznemu uporabniku,
- obrestno mero za odobrena posojila,
- najdaljšo dobo odplačevanja posojila,
- porabo in način odplačevanja odobrenega posojila,
- vrsto zavarovanja odobrenega posojila,
- mesto in način zbiranja vlog,
- rok za zbiranje vlog in potrdil,
- potrdila, ki jih morajo prosilci priložiti vlogi,
- kriterije za določanje prioritete pri dodelitvi sredstev,
- rok, v katerem bodo dodeljena sredstva,
- drugo.

13. člen

Pooblaščen sekretariat ali pooblaščen organizacija (v nadaljevanju: izvajalec) sproti pregleduje prispele vloge, zlasti če prosilci izpolnjujejo razpisne pogoje in če so vloge opremljene z zahtevanimi potrdili. Izvajalec tudi preverja verodostojnost predloženih potrdil.

Izvajalec sprotno obvesti prosilca o morebitni dopolnitvi nepopolnih vlog. Prosilci so dolžni nepopolne vloge dopolniti v 8 dneh po obvestilu, drugače se te vloge ne obravnavajo.

14. člen

Popolne vloge obravnava petčlanska komisija za dodeljevanje posojil (v nadaljevanju: komisija). Komisijo imenuje upravni odbor občine Kranj in je sestavljena iz dveh članov upravnega odbora, enega predstavnika sekretariata; pristojnega za stanovanjske zadeve, in dveh predstavnikov izvajalca, ki je tudi poročevalec na komisiji. Predsednik in namestnik predsednika komisije se določita izmed članov upravnega odbora.

15. člen

Na podlagi prejetih vlog komisija po modelu ocenjevanja določi prednostni vrstni red.

Težo posameznih kriterijev in posebnih pogojev iz 9. in 10. člena tega pravilnika določi upravni odbor.

Izvajalec na podlagi določenega prednostnega vrstnega reda obvesti vse prosilce o odločitvi komisije.

16. člen

V primeru, da razpoložljiva sredstva ne zadoščajo za dodelitev najvišje možne višine odobrenih sredstev posameznemu prosilcu, lahko komisija sorazmerno vsem upravičencem zniža višino odobrenih sredstev. S tem se omogoči dodelitev posojila večjemu številu upravičencev po prednostnem vrstnem redu.

17. člen

Vsi prosilci, ki se ne strinjajo z odločitvijo komisije, se lahko v roku 15 dni po prejemu odločitve pritožijo na upravni odbor.

Upravni odbor odloči o pritožbi najkasneje v 30 dneh.

18. člen

Če so sredstva odobrena kot posojilo, se odobreno posojilo obvezno zavaruje.

Posojilojemalec posojilo zavaruje pri zavarovalnici ali s hipoteko. Stroške zavarovanja posojila ali vpisa hipoteke krije posojilojemalec.

19. člen

Če uporabnik porabi sredstva nenamensko ali če je ob vlogi za dodelitev posojila navajal neresnične podatke oziroma predložil dokumente, na katerih so napačni podatki, mora sredstva v celoti vrniti po obrestni meri, ki velja za bančna nenamenska posojila.

20. člen

Posojila se ne dodeljujejo za nakup stanovanj po določbah VIII. poglavja stanovanjskega zakona.

VI. KONČNA DOLOČBA

21. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 362-04/93-04

Kranj, dne 8. julija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Kranj
Peter Orehar l. r.

LENDAVA

1743.

Na podlagi 1. in 5. člena Ustavnega zakona za izvedbo Ustave RS (Ur. l. RS, št. 33/91) ter 5. člena Odloka o pristojnostih zborov Skupščine občine Lendava (Ur. objave Pomurja, št. 10/90) je Skupščina občine Lendava na skupni seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 12. 7. 1993 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o pristojnostih zborov Skupščine občine Lendava

1. člen

S tem odlokom se spremenijo tisti členi Odloka o pristojnostih zborov Skupščine občine Lendava (Ur. objave Pomurja, št. 10/90) (v nadaljnjem besedilu: odlok), ki opredeljujejo pristojnosti zborov in način odločanja na skupnem zasedanju in skupni seji.

2. člen

Besedilo 4. člena odloka se spremeni tsako, da glasi:

"Zadeve iz enakopravne pristojnosti zbori obravnavajo in o njih odločajo na skupni seji, o zadevah iz samostojne pristojnosti pa zbori obravnavajo in odločajo na ločeni seji".

3. člen

Besedilo 5. člena odloka se spremeni in dopolni tako, da glasi: "Zbori občinske skupščine na skupni seji obravnavajo in odločajo o naslednjih zadevah:

- statut občine, poslovnik in program dela skupščine občine;
- temeljne cilje družbenega, ekonomskega in socialnega razvoja občine;
- stanje in razvoj posameznih gospodarskih dejavnosti in družbenih dejavnosti;
- vprašanja s področja gospodarjenja in urejanja prostora ter varovanje človekovega okolja, stanovanjskega gospodarstva, komunalnih dejavnosti in dobrin splošnega pomena;
- planske akte občine in prostorske izvedbene akte;
- proračun občine in zaključni račun o izvršitvi proračuna občine;
- vprašanja s področja davčne politike, davkov, taks in drugih dajatev;
- organizacijo in pristojnosti izvršnega sveta, upravnih organov in organov skupščine;
- vprašanja s področja obrambe in zaščite;
- varstvo žrtev vojne;
- uresničevanje in varstvo svoboščin in pravic človeka in občana;
- sistem informiranja in splošne pogoje javnega veščanja;
- vprašanja ohranjanja in varovanja kulturne dediščine;
- ustanovitev in statusne spremembe javnih podjetij ter organizacij posebnega družbenega pomena in zakonitost dela teh organizacij;
- premoženjsko pravna razmerja v občini in prenehanje lastninske pravice na stavbnih zemljiščih;
- delo občinske skupščine, izvršnega sveta, upravnih organov in delovnih teles občinske skupščine;
- imenujejo in razrešujejo;
- člane stalnih in občasnih delovnih teles skupščine občine.
- funkcionarje pravosodnih organov in drugih organov v skladu z zakonom.
- predstavnike skupščine občine v organih upravljanja organizacij, katerih ustanoviteljica je skupščina občine, če tako določa zakon.
- predstavnike skupščine občine v organih in drugih delovnih telesih v občini, regiji in republiki.
- poslovodne organe oziroma dajejo soglasja k imenovanju le-teh v javnih podjetjih in zavodih, katerih ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je skupščina občine, v skladu z zakoni.
- imenujejo, razrešujejo oziroma dajejo soglasje k imenovanju in razrešitvi drugih funkcionarjev, ki jih določa zakon;
- volijo in razrešujejo predsednika in podpredsednika skupščine občine, podpredsednike in člane izvršnega sveta;
- imenujejo in razrešujejo funkcionarje, ki vodijo upravne organe in strokovne službe občine;
- odločajo o razpisu referendumu, občinskega samoprисpevka in javnega posojila;
- odločajo o vključitvi občine v skupnosti, ter o medobčinskem in mednarodnem sodelovanju;

- odločajo o podelitvi priznanj in nagrad občine;
- odločajo o drugih vprašanjih, ki jih določajo ustrezni predpisi.

4. člen

Besedilo 6. člena se spremeni in dopolni tako, da glasi:

"Skupno sejo vodi predsednik SO, v njegovi odsotnosti pa podpredsednik SO oziroma eden izmed predsednikov zborov."

Zbori na skupni seji veljavno sklepajo, če je navzoča večina delegatov od skupnega števila vseh izvoljenih delegatov.

Ne glede na določilo prejšnjega odstavka tega člena pa skupna seja ni sklepna, če je na seji prisotnih manj kot 1/3 delegatov (7) kateregakoli zbora.

Odločitve so na skupni sprejeti z večino navzočih delegatov, vendar najmanj z 1/3 vseh delegatov, če se z zakonom ali statutom občine ne zahteva posebna večina.

5. člen

7. in 8. člen odloka se črtata.

6. člen

10. člen odloka se spremeni tako, da glasi:

"Odloki, sklepi in drugi akti oziroma odločitve iz enakopravne pristojnosti zborov SO in skupščine MNSS morajo biti sprejeti v enakem besedilu.

V primeru, da pri enakopravnem odločanju zborov SO in Skupščine MNSS odločitev ni sprejeta, imenujejo zbori SO in Skupščine MNSS usklajevalno komisijo, in sicer skupščina občine 3 člane (iz vsakega zbora po 1 člana) in Skupščina MNSS 3 člane.

Po zaključnem postopku usklajevanja se glasovanje v zborih SO in Skupščini MNSS ponovi. Odločitev je sprejeta, če je glasovala zanjo večina navzočih delegatov zborov SO in Skupščine MNSS.

Če tudi v usklajevalnem postopku ni bilo doseženo soglasje, se obravnava take zadeva preloži na naslednjo sejo."

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 021-2/90-1

Lendava, dne 12. julija 1993.

Predsednik
Skupščine občine Lendava
Štefan Cigut l. r.

LJUTOMER

1744.

Na podlagi 51. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91) in 2. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o pristojnostih in načinu dela zborov SO Ljutomer (Uradni list RS št. 18/90, 17/91 in 9/93) je Skupščina občine Ljutomer na seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 15. 7. 1993 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi javnega zavoda za kulturo in izobraževanje v občini Ljutomer

I. USTANOVITELJ

1. člen

S tem odlokom Skupščina občine Ljutomer, Ljutomer, Vrazova 1, (v nadaljnjem besedilu: ustanovitelj) preoblikuje Ljudsko univerzo Ljutomer, ki je vpisana v sodni register pri Temelnjem sodišču v Murski Soboti, enota v Murski Soboti pod registrskim vložkom št. 1/70-00 v javni zavod za področje splošnega izobraževanja odraslih, knjižničarske in kulturne dejavnosti za območje občine Ljutomer.

2. člen

Javni zavod je pravna oseba.

II. IME IN SEDEŽ ZAVODA

3. člen

Ime javnega zavoda za izobraževanje odraslih, knjižničarsko in kulturno dejavnost je Zavod za kulturo in izobraževanje Ljutomer.

Sedež javnega zavoda je v Ljutomeru, Glavni trg 2.

III. DEJAVNOST ZAVODA

4. člen

Javni zavod bo opravljal naslednje dejavnosti:

- splošno-izobraževalne naloge občinske knjižnice; zbira in hrani knjižničarsko gradivo in organizira uporabo knjižničarskega fonda,
- muzejsko in galerijsko dejavnost,
- organizira osnovnošolsko izobraževanje odraslih, izvenšolsko splošno izobraževanje odraslih in mladine,
- organizira srednješolsko izobraževanje za pridobitev ustreznih verificiranih listin v sodelovanju s pooblaščenimi javnimi zavodi,
- organizira strokovna predavanja, seminarje in tečaje za interesna področja občanov,
- opravlja strokovno-tehnične naloge za področje neprofesionalne kulture,
- opravlja naloge gospodarja za premoženje, ki je v lasti društev neprofesionalne kulture;
- organizira kulturne prireditve, prodaja kulturno-umetniška dela, izdaja kataloge, programe in brošure, plakate, almanaha, umetniške monografije in druge kulturno-izobraževalne ponudbe,
- sodeluje pri organiziranju in oblikovanju programa lokalne kableske TV v občini Ljutomer,
- sodeluje s pravnimi in fizičnimi osebami za povezovanje in promocijo posameznih strok zavoda ter zavoda kot celote.

IV. ORGANIZACIJA ZAVODA

5. člen

V okviru javnega zavoda se za posamezno strokovno področje organizirajo notranje organizacijske enote s strokovnim vodenjem in finančnim poslovanjem samostojnega stroškovnega mesta znotraj zavoda.

Organizacijske enote so štiri: knjižnica, muzej, izobraževanje odraslih in kultura.

Organizacija javnega zavoda, pristojnosti in odgovornosti ter pooblastila za strokovno in poslovodno vodenje ter imena organizacijskih enot se podrobneje določijo s statutom javnega zavoda.

V. ORGANI ZAVODA

6. člen

Organi javnega zavoda so:

- svet zavoda,
- ravnatelj zavoda,
- strokovni svet zavoda in
- drugi organi v skladu s statutom zavoda in zakonom.

1. Svet javnega zavoda

7. člen

Zavod upravlja svet zavoda, ki je kolegijski organ upravljanja zavoda in šteje 9 članov.

Svet zavoda sestavljajo:

- 3 predstavniki ustanovitelja,
- 4 predstavniki strokovnih delavcev zavoda,
- 2 predstavnika zainteresirane javnosti.

Mandat sveta zavoda traja 4 leta.

Sestava, način imenovanja oziroma izvolitve članov sveta zavoda in pristojnosti sveta se določijo s statutom.

8. člen

Svet zavoda opravlja naslednje naloge:

- sprejema statut in druge splošne akte zavoda,
- sprejema programe razvoja dejavnosti in dela zavoda ter spremlja njihovo izvrševanje,
- določa finančni načrt in sprejema zaključni račun zavoda,
- ustanovitelju predlaga spremembe ali razširitve posameznih dejavnosti,
- odloča o imenovanju in razrešitvi ravnatelja zavoda,
- daje ustanovitelju in ravnatelju zavoda predloge in mnenja o posameznih vprašanih iz posameznih dejavnosti zavoda,
- opravlja druge naloge, ki so določene v statutu zavoda, odlokom o ustanovitvi javnega zavoda in zakonom.

9. člen

Predsednika sveta zavoda izvoli svet zavoda izmed članov sveta zavoda.

Svet zavoda odloča z večino glasov vseh članov sveta zavoda.

2. Ravnatelj zavoda

10. člen

Poslovodni organ zavoda je ravnatelj.

Ravnatelj vodi in organizira strokovno delo in poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod neomejeno in je odgovoren za zakonitost dela zavoda.

Ravnatelj opravlja tudi strokovne naloge zavoda.

11. člen

Za ravnatelja zavoda je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje, določene z zakonom in statutom zavoda.

Pristojnosti ravnatelja, način imenovanja in razrešitve se določijo s statutom zavoda.

K imenovanju in razrešitvi ravnatelja daje soglasje ustanovitelj.

Mandat ravnatelja traja 4 leta.

3. Strokovni svet in drugi organi zavoda

12. člen

Strokovni organ zavoda je strokovni svet zavoda.

Strokovni svet zavoda sestavljajo ravnatelj in vodje štirih organizacijskih enot.

Naloge strokovnega sveta zavoda se določijo v statutu zavoda.

13. člen

Zavod ima lahko tudi druge organe, določene s statutom zavoda na podlagi zakona.

VI. SREDSTVA, KI SO ZAVODU ZAGOTOVLJENA ZA USTANOVITEV IN ZAČETEK DELA

14. člen

Sredstva za ustanovitev in začetek dela zavoda, ki so v stvarih, pravicah in denarju, so tista sredstva za izvajanje dogovorjenih programov, s katerimi je upravljala Ljudska univerza pred preoblikovanjem zavoda na podlagi tega odloka.

Za preoblikovanje zavoda na podlagi tega odloka doda ustanovitelj svoj delež za organizacijsko enoto za kulturo v višini plače za enega strokovnega delavca.

Premoženje zavoda je last ustanovitelja.

Ustanovitelj daje nepremičnine, ki jih je že do sedaj uporabljala Ljudska univerza, preoblikovanemu zavodu v upravljanje za potrebe dejavnosti, za katero je zavod ustanovljen.

Zavod samostojno razpolaga s premožnim premoženjem, z nepremičnim premoženjem pa samo po predhodnem soglasju ustanovitelja.

VII. VIRI, NAČIN IN POGOJI PRIDOBIVANJA SREDSTEV ZA DELO ZAVODA

15. člen

Za ustanovitev in začetek dela se zavodu zagotavljajo sredstva na podlagi sprejetih programov dejavnosti.

Finančna sredstva prejema zavod po dvanajstih za dogovorjene programe, razen za storitve za trg.

Za vzdrževanje premoženja v upravljanju zavoda ustanovitelj zagotovi zavodu amortizacijska sredstva na podlagi programa v strukturi po dejavnostih, ki se v zavodu opravlja kot javna služba.

16. člen

Zavod pridobiva sredstva za delo:

- na podlagi standardov in normativov za izvajanje programa osnovne šole za odrasle in knjižničarske dejavnosti,
- na podlagi programa muzejske in galerijske dejavnosti,
- sredstva ustanovitelja za dogovorjeni del kulturne dejavnosti,
- s ponudbo na trgu,
- s plačili za storitve,
- iz drugih virov po programu zavoda na podlagi zakona.

VIII. NAČIN RAZPOLAGANJA S PRESEŽKOM PRIHODKOV NAD ODHODKI IN NAČIN KRITJA PRIMANJKLJAJA SREDSTEV ZA DELO ZAVODA

17. člen

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih zavod doseže pri opravljanju svoje dejavnosti, kot javne službe, uporablja zavod za razvoj in opravljanje te dejavnosti.

S presežki, pridobljenimi na drug način, razpolaga zavod samostojno.

18. člen

Primanjkljaj, ki nastane pri poslovanju javnega zavoda, krije ustanovitelj, vendar le za dogovorjeni program kot javno službo.

IX. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI ZAVODA V PRAVNEM PROMETU; ODGOVORNOST USTANOVITELJA

19. člen

Zavod je pravna oseba s popolno odgovornostjo in odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem, s katerim razpolaga. Ustanovitelj odgovarja za obveznosti zavoda, ki so nastale ob opravljanju dejavnosti kot javne službe, omejeno subsidiarno.

Za obveznosti zavoda, nastale iz drugih pravnih poslov, ustanovitelj ne odgovarja.

20. člen

Ustanovitelj po pristojnem upravnem organu opravlja kontrolo nad namensko uporabo sredstev v zavodu.

X. MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI USTANOVITELJA IN ZAVODA

21. člen

Zavod je dolžan obveščati ustanovitelja o poslovanju zavoda in poslovnih rezultatih ter sporočati druge podatke, ki so potrebni za opravljanje funkcije ustanovitelja.

22. člen

Ustanovitelj izpolnjuje obveznosti, določene s tem odlokom in z zakonom.

Ustanovitelj lahko zagotavlja finančna sredstva po predhodno dogovorjenem programu za modernizacijo delovnih sredstev in investicijska vlaganja za tisti del programa, ki ga zavod opravlja kot javno službo.

XI. SPLOŠNI AKTI ZAVODA

23. člen

Zavod ima statut, ki ureja:

- organizacijo zavoda in odnos do Zveze kulturnih organizacij in Kulturno-umetniškega društva,
- pooblastila v pravnem prometu v imenu in za račun zavoda za organizacijske enote,
- organe zavoda in imenovanja ter njihove pristojnosti,
- vodenje organizacijskih enot in postopek imenovanja vodij organizacijskih enot,
- način odločanja in
- druga vprašanja, pomembna za opravljanje dejavnosti in poslovanja zavoda.

Statut sprejme svet zavoda; k statutu da soglasje ustanovitelj.

Zavod ima lahko tudi druge splošne akte, ki so določeni v zakonu in statutu zavoda.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

Svet zavoda sprejme statut zavoda v roku 90 dni od veljavitve tega odloka.

Svet zavoda se imenuje in konstituira v roku 30 dni od veljavnosti statuta na podlagi tega odloka.

Statut velja, ko da k njemu soglasje ustanovitelj.

25. člen

V času do sprejetja novega statuta se uporabljajo tista določila statuta in statutarnega sklepa Ljudske univerze ter Pravil Zveze kulturnih organizacij in Kulturno-umetniškega društva, ki niso v nasprotju z zakonom in določili tega odloka.

26. člen

Do imenovanja ravnatelja zavoda po statutu zavoda na podlagi tega odloka opravlja naloge v.d. ravnatelja z vsemi pooblastili v.d. direktor Ljudske univerze, ki je bil imenovan pred veljavnostjo tega odloka.

V trajanju mandata ima v.d. ravnatelja poleg poslovodne funkcije zavoda vsa pooblastila za ustanovitev novega zavoda po tem odloku, predvsem pa za:

- pripravo statuta,
- konstituiranje novih organov,
- vpis zavoda v sodni register in
- postopek za razpis in imenovanje direktorja javnega zavoda na podlagi tega odloka.

27. člen

Delavci, ki opravljajo naloge, ki preidejo programsko v javni zavod, nadaljujejo delo v novem zavodu z vsemi pravicami, odgovornostmi in pooblastili, ki so jih imeli pred veljavnostjo tega odloka do vzpostavitve organizacije zavoda na podlagi statuta zavoda, ustanovljenega po določenih tega odloka.

To določilo ne velja za pogodbeno delo.

28. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 611-1/93

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Predsednik
Skupščine občine Ljutomer
Mirko Prelog l. r.

1745.

Na podlagi 2. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o pristojnostih in načinu dela zborov SO Ljutomer (Ur. l. RS, št. 18/90, 17/91 in 9/93) je Skupščina občine Ljutomer na skupni seji Zbora združenega dela, Zbora krajevnih skupnosti in Družbenopolitičnega zbora dne 15. julija 1993 sprejela

SKLEP
o ukinitvi javnega dobra

1. člen

S tem sklepom se ukinja status zemljišča v splošni rabi - javno dobro, ki je označeno z naslednjo parcelno številko:

- 435/7 travnik 6 v izmeri 0,2426 ha in je vpisana v seznam II k.o. Precetinci.

2. člen

Nepremičnina iz prejšnjega člena tega sklepa preneha imeti status dobrine v splošni rabi - javno dobro in postane družbena lastnina v lasti občine Ljutomer ter se vknjiži pri ZKV, k. o. Precetinci.

3. člen

Sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 461-1/93

Ljubljana, dne 15. julija 1993.

Predsednik
Skupščine občine Ljutomer
Mirko Prelog l. r.

1746.

Na podlagi tretjega odstavka 74. člena, tretjega odstavka 123. člena, drugega odstavka 164. člena, prvega odstavka 192. člena, prvega odstavka 199. člena, petega in sedmega odstavka 254. člena in četrtega odstavka 287. člena carinskega zakona (Ur. l. SFRJ, št. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 in 21/90) in na podlagi 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 1/91-I) predpisuje minister za finance

PRAVILNIK

o spremembah in dopolnitvah pravilnika o vlaganju listin v carinskem postopku

1. člen

V pravilniku o vlaganju listin v carinskem postopku (Ur. l. SFRJ, št. 71/80, 69/81, 42/83, 52/83, 47/84, 66/84, 72/85, 40/86, 8/87, 10/88, 73/89, 88/89, 49/91 ter Ur. l. RS, št. 17/91-I in 52/92) se kodeks šifer za izpolnjevanje listin v carinskem postopku, ki je sestavni del pravilnika o vlaganju listin v carinskem postopku, dopolni v naslednjem:

V poglavju I. Carinarnice in njihove organizacijske enote, se v zaporedni številki 26 doda točko 10., ki se glasi:

»10. - carinski referat Pragersko 67105«

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 418-30/93

Ljubljana, dne 22. julija 1993.

Mitja Gaspari l. r.
Minister
za finance

VSEBINA

	Stran
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE	
1726. Uredba o načinu oblikovanja cen premij za obvezno zavarovanje avtomobilske odgovornosti osebnih vozil	2391
1727. Uredba o določitvi najvišjih cen učbenikov	2391
1728. Uredba o načinu in postopku oblikovanja cen dnevne oskrbe v javnih socialnovarstvenih zavodih	2391
REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI	
1729. Navodilo o postopku za uveljavljanje pravice uvoza vozil, njihovih delov in pribora po znižani carinski stopnji	2392

1730. Odredba o določitvi višine nadomestila za pokrivanje razlike v ceni ribeza	2392
1731. Navodilo o spremembah in dopolnitvah navodila za uveljavljanje finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane v letu 1993	2393
1732. Odškodninski cenik o spremembah odškodninskega cenika za povračilo škode na ribah	2395
1733. Statut Prešernovega sklada	2396

USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE

1734. Odločba o odpravi nekaterih določb odredbe IS SML o določitvi najvišjih cen (Ur. l. RS, št. 15/93) in sklepa o ustavitvi postopka za oceno ust. in zak. odredbe o določitvi najvišjih cen (Ur. l. RS, št. 75/92, 59/92, 5/93 in 11/93)	2398
1735. Odločba o razveljavitvi določb 17.a člena zakona o financiranju javne porabe	2400
1736. Sklep o zadržanju izvrševanja tretjega odstavka 51. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij in o zavrnitvi predloga za zadržanje izvrševanja besedila za vejico v predzadnji in zadnji vrstici drugega odstavka 48.b člena ter petega in šestega odstavka 48.b člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij	2401
1737. Odločba o razveljavitvi 49. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju	2402
1738. Odločba o ugotovitvi, da določbe 29., 30. in 32. člena odloka Skupščine občine Grosuplje o obveznem zbiranju, odvozu in odstranjevanju odpadkov na območju občine Grosuplje niso v neskladju z ustavo in zakonom	2403
1739. Odločba o razveljavitvi 34. člena odloka o prostorskih ureditvenih pogojih v občini Tržič za območja izven ureditvenih območij naselij	2404

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

1740. Spremembe in dopolnitve družbenega plana občine Kranj za obdobje 1986-1990	2405
1741. Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za Kranjsko in Sorško polje (Kranj)	2406
1742. Pravilnik o dodeljevanju sredstev stanovanjskega sklada občine Kranj	2416
1743. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o pristojnostih zborov Skupščine občine Lendava	2418
1744. Odlok o ustanovitvi javnega zavoda za kulturo in izobraževanje v občini Ljutomer	2419
1745. Sklep o ukinitvi javnega dobra (Ljutomer)	2421

REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI

1746. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o vlaganju listin v carinskem postopku	2422
---	------